

HÍRmondó *Kálvin téri*

A HAJDÚBÖSZÖRMÉNY KÁLVIN TÉRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
IDŐSZAKI LAPJA • XIV. ÉVFOLYAM • 2018/3. SZÁM

Áldott és örömteli Pünkösdi ünnepet kívánunk!

**„És bizonysgot tett János, mondva:
Láttam a Lelket leszállni az égből,
mint egy galambot; és megnyugodott Ő rajta.”**

Jn. 1,32.

ELŐSZÓ

„Isten élő Lelke jöjj, áldva szállj le rám, égi lángod járja át, szívem és a szám...” Mindennap akár már kora reggel elmondhatjuk ezt Isten Szeretet Lelkének. Ugyanakkor az Ő részéről is kezdődhet a megszólítás. Engedjük Neki, hogy beszéljen a szívünkkel. A lelki kommunikációra maga az ÚR Jézus bízott, bíztat, és egyben tette lehetővé mindannyiunk számára. Ekképpen: „Mivelhogy azért atyámfiai bizodalunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, Azon az úton, amelyet Ő szentelt nekünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az Ő teste által,” Zsidók 10,19-20. Csodálatos lehetőség mindannyiunk számára az élő Isten Lelkével való kommunikáció. Ez olyan lelki cselekvés, amely képessé tehet bennünket a szív szolgálataira. És, ha „sikerül” engedelmeskedni a Szentlélek szavának, ráállhatunk arra a lelki útra, amely élő út, Jézus Krisztus teste által megszentelt út. Vagyis, ha szeretnénk, hogy Ő dicsőüljön meg az életünkben, akkor képessé válhatunk teremni a Lélek gyümölcsét. Nehéz „házi feladata” ez a személyes életünknek. Nehéz helyt állni, mert sok a kísértés és szétszabdalódik az ébrenlétünk, a figyelmünk. De, ezt nagyon jól tudja Isten. És éppen emiatt is bíztat az Ige, hogy az Ő imáadásában: „... ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre...” Zsidók 10,24a. Valóban vigasztaló, hogy a Szeretet Lelke velünk van.

(folytatás az 5. oldalon)

Nagy öröm ebben a lapszámban is, hogy szinte minden generáció megosztja lelki kincseit, lelki tapasztalatait. Olvasóként lélekben gazdagodhatunk mindenképpen. Áldott és örömteli olvasást kívánok!

szerk.

Tartalom

3	A Szentlélek tüze
4	Kedves Testvérek!
5	Pünkösöd várás
5	„De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, béke...”
6	Mindezt a Teremtőnek köszönhetem
7	Hittanoktatás
7	Bábjáték óvodás korcsoportnak szervezett vasárnapi gyermekórán/Istentiszteleten
9	Mégsem (olvasandó: Nehémiás 9,16-37)
9	Elizabeth Mittelstaedt: Poros úton mezítláb
10	Az emmausi vacsora
11	„Valóban így vannak ezek?” (Csel 17,11) Kicsoda az ember?
13	Liturgikus színek
13	A márciusi ifjak
14	„Hajdú-Piknik 2018.” képekben
16	Virágvasárnapi dicsőítés
17	Elmaradt a Virágvasárnap esti Istentisztelet?
18	A játék az különös
19	A nagypénteki páskavacsora 2018. Nagyhét-Húsvét
20	Nagypénteki elcsendesedés
20	Zenés Irodalmi est
21	Szakmai találkozón jártunk a csipke városában
22	„Ti vagytok a föld sója”
23	Hittanverseny 2018 tavaszán
24	Ifis szalonnasütés
24	Tavaszköszöntés 2018-ban is
25	Evangelizáció
25	Helyeden vagy?
27	Tizenkét év Afrika útjain
27	Dr. Keszi Krisztina látogatása „nálunk”
28	...az ifisek és a konfirmandusok...
29	...a gyülekezet ifjúsága reggel elindultak...
29	Bibliaóra Marával
30	Szeretethíd
31	Kedves játék
31	Állandó alkalmaink

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária
A szerkesztő munkatársai: Dobó Tímea, Hollósi István, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Szabó Anita, Szabó Sándor, Osváth Tamás, Osváth Tamásné, Tóth-Serbán Orsolya
Fotó: Juhász Csaba Gábor, Molnár Katalin, Monoriné Venczel Katalin, Somogyiné Gyüre Mária
Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen
Postacímünk: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.
Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu
Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000

Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség
 2018. Pünkösöd
 www.hbrefkalvinter.hu

A SZENTLÉLEK TÜZE

„Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten igéjét.” (ApCsel 4,31)

Konfirmáció és Pünkösöd, megerősítés és vallástétel szétválaszthatatlanul összetartoznak. Nem jutok hitre, ha a Lélek és az Ige ezt el nem végzi bennem, de soha nem lesz teljessé a megtérésem, ha nyilvánosan meg nem vallom, hogy mit tett értem az élő Isten.

Idén tavasszal 1 felnőtt és 11 ifjú testvérünk mondta ki Urunk és a gyülekezet színe előtt: „Nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok!” (Heidelbergi Káté 1.) S aki eljutott arra a meggyőződésre, hogy Jézusért bűnei megbocsáttattak, s az Ő feltámadása a mi feltámadásunknak is biztos záloga, az boldogan vallja útonútfélen: Isten gyermeke vagyok, s örök életem van! Aki viszont nem hisz, vagyis nem helyezte bizalmát az Úr Jézusba, az nem tért meg, - mert nem is tehetette. Megtérés élő hit nélkül lehetetlen, hiszen ha nem bízom valakiben, akkor nem fogok hozzá térni, sem vele járni. Ha viszont valóban bizalomra méltóvá vált a szememben, akkor bekötött szemmel is követem Őt, hiszen tudom, nem fog félre

vezetni, sem csapdába csalni. A megtérés – követés: azaz teljes bizalommal való rahagyatkozás.

Vajon megtörtént-e ez veled, kedves Olvasóm? Feltüzesítette-e már Isten Szentleke a szívedet?...

Az a legcsodálatosabb az ember életében, amikor a pünkösdi Lélek és mi magunk is ugyanazt akarjuk: Jézus Krisztust örömmel és önként dicsőíteni! „Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, Aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én-rólam; de ti is bizonyosságot tesztek, mert kezdettől fogva velem vagytok.” (János 16,26-27)

Isten Szentlelkéhez először is a hitért könyörögjünk, a teljes bizalomért az Úr Jézus iránt, mert ezen múlik minden más: Az őszinte hitvallás, a megváltottság öröme, a szeretet gyümölcsjeinek termése és az üdvösség bizonyossága. Az imádsággal együtt kutassuk folyamatosan a Szentírást, naponként újabb és újabb részleteket felfedezve arról, ki is a mi Istenünk,

milyen végtelenül csodálatos az Ő lény, mennyire utolérhetetlen az Ő hűséges szeretete, mennyire páratlan az Ő teremő bölcsessége!

Aki nem helyesen ismeri Őt, úgy, ahogy kijelentette magát a Bibliában, az nem is fog bízni Benne. Aki nem bíz, az nem tér meg, s aki nem tér meg, az önbecsapás áldozatává lesz. (Máté 7,21-23) Mondogathatja, hogy „én konfirmáltam”, de Isten tudja, hogy a szívében nincs köze Őhöz.

Mert nem az az igazi kérdés, hogy megtértél-e, vagy, hogy éltél-e át valamit, amit megtérésnek lehet nevezni. A kérdés az, hogy mit hiszel! Itt és most, és majd holnap meg holnapután! Hitben talál-e az a nap, amikor az Úr Jézus visszatér? (2Thessz 2,13) Hitben mentél-e át a halálba, hogy utána Ő élj? Ez a mindent eldöntő kérdés: „Amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?” (Lukács 18,8)

Ha viszont a Szentlélek segítségével valóban hitre jutottál abban, hogy az Úr a te bűneid miatt halt meg, s feltámadásával megnyitotta számodra a Mennyet, vagyis az Ő végtelen szeretetéből megmentett a kárhozat nyomorától, akkor nem teheted, hogy el ne mondd mindezt a lehető legtöbb embernek! A Szentlélek tüze űz és hajt, hogy valld meg a Krisztust és dicsőítsd Őt minden módon, ahogy csak teheted!

Engedd, hogy a Lélek használjon téged! Számodra is ez az újabb és újabb vallástétel lesz a legnagyobb bizonyossága annak, hogy az Ővé vagy, s hogy Tőle senki el nem szakíthat. „Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” (Róma 8,38-39)

Konfirmáció és Pünkösöd, megerősítés és vallástétel összetartoznak: a Szentlélek erősíti meg ébredő hitünket, s az Ő tüze teszi elevenné a bizonyágtételünket!

Somogyi László

Kedves Testvérek!

Miután az elmúlt évek Pünkösdkor kiadott „Hírmondó” újságjaiban több fontos énekről is írtam már, melyek jellegzetesen „pünkösdi” énekeknek számítanak, így most egy olyan énekre szeretném felhívni a tisztelt olvasók figyelmét, amely nem a pünkösdi énekek körében foglal helyet énekeskönyvünkben.

Ez pedig a 416. számú dicséret, mely így kezdődik: „Krisztus én életemnek Te vagy reménysége...”

416.

XIX. sz., eleji kéziratból.

Krisztus én életemnek Te vagy reménysége,
Sze-gény bü-nös lel-kem-nek Ö-rök üd-vös-
sé-ge, sé-ge. Lé-szek hát én cse-nes-ség-ben,
Bár a ha-lál fül-ánk-já-val ret-tent-sen.

2. Bátran éltem letésem, Mert jutalmát vészem, :/:
Elkészítve már nékem Királyi szent székem. Lészek
hát én csendességben, Bár a halál fülánkjával rettent-
sen.

3. Megyek hát én örömmel Sion királyához; :/: Ó,
Jézusom, vezess el Égi szent Atyádhoz! Örvendj szívem,
repass lelkem! Mert léssz mennyben angyali dicsőségben!

1820 körüli kéziratból.

Ez az ének énekeskönyvünkben a temetési énekek között foglal helyet, mégsem véletlen, hogy ezt a csodálatos kis gyöngyszemet szeretném a testvérek, olvasók figyelmébe ajánlani.

A fő személyes indokom az, hogy a 70. születésnapomon a Bibliaolvasó kalauz, ezt az éneket ajánlotta. Amikor kikerestem azonnal láttam, hogy a körülbelül 23 évi kántori szolgálatom alatt egyszer sem volt alkalmam eljátszani, tehát akkor a gyülekezetnek sem volt alkalma elénekelni (talán még temetésen sem). Végigénekelve azonnal megéreztem, hogy nem véletlen, hogy egy ilyen napon, amikor az ember amúgy is szembesül a korával, sokféle gondolat és érzés kavargat a lelkében, végiggondolja eddigi életét, és mindazt, ami még rá vár, az Úr egy ilyen csodálatos üzenettel ajándékozza meg egy rövid és kedves kis ének formájában.

Ugyanakkor, ha elolvassuk figyelmesen a szövegét, láthatjuk, érezhetjük, nem

egy szokványos temetési szöveg, mert nem a szomorú gyászról szól, ehelyett boldog örömmel tesz vallást Jézus Krisztusba vetett hitéről. És itt kapcsolódhat ez az ének a pünkösdi ünnep üzenetéhez – felfelé kell néznünk, a Mennybe felment, és ott ránk váró Urunkra, aki Szentlelkét árasztja ránk, itt e földi létben.

Az ének történetéről Csomasz Tóth Kálmán a következőket írja:

„Szerzőjének nevét nem ismerjük. Nyomatásban először az erdélyi református énekeskönyvbe 1907-ben felvett új énekek között találkozunk vele, oda egy 1820 körüli kézirat nyomán került.

Dallama egy Mária Terézia halálát sirató ének szövegével jelent meg, melyet Gyöngyösi János tordai lelkész írt és nyomtatott ki 1782-ben, egy gyászistentiszteleti rendet tartalmazó alkalmi nyomtatványban a kolozsvári református kollégium betűivel.”

A szövegéből áradó szinte gyermeki örömet nagyszerűen kifejezi ennek az éneknek az egyszerű, könnyen megtanulható, szinte gyermekdalra emlékeztető dallama.

Sajnálom, hogy kántori szolgálataim során nem találkozhattam ezzel a kedves, szép énekkel, de örömmel énekelném a gyülekezetrel együtt, ha valamikor is belekerülne az Istentisztelet liturgiájába.

Végezetül engedtessek meg nekem, hogy ezúton is hálát adjak Istennek azért, hogy valóra váltotta sokszorosán gyermekkori álmomat, és megajándékozott azzal, hogy több mint 20 évig kántorként szolgálhattam Őt, és a gyülekezetet. Áldott legyen ezért az Ő mindenkor Szent Neve.

Békés, örömteli pünkösdi ünnepeket kívánok.

Harsányi Lászlóné,
nyugalmozott kántor

PÜNKÖSD VÁRÁS

A pünkösdi hagyományok a keresztyén, ősi pogány elemek keveredéséből jöttek létre. Legrégibb a pünkösdi király és királynő választása. Táncmulatságokat rendeznek, van, ahol a májusfát ilyenkor állítják, szalagokkal, gyümölcsökkel díszítve. A pünkösdi harmatnak szépség varázserőt tulajdonítanak. Nálunk, a Hajdúságban a fenti szokások nem jellemzők.

Mit jelent nekem a Pünkösöd?

Amikor Pünkösdre gondolok, először a Húsvétra emlékezem. „Elvégeztetett” – Ez volt Jézus földi életének utolsó szava a kereszten. Ezt követte Húsvét vasárnapja, a feltámadás napja. Ami ezután történik, az mind az áldozócsütörtököt és a Pünkösödöt készíti elő. Jézus negyven napig élt az emberek között. Megjelent a legváratlanabb időben és helyeken közöttük. Nem hittek neki még a tanítványok sem. Megmutatta a sebhelyeket a kezén és a lábán, emlékeztette őket, hogy Ő tudatta velük a feltámadását.

„Miért rémültetek meg és miért támadt kétség a szívetekben?” (Lukács 24,38)

Megkapták a feladatokat. „Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” (Márk 16,15)

Megígérte Jézus, hogy Ő elmegy és küld segítséget az apostoloknak.

„És íme, én elküldöm nektek, akit az Atyám ígért.” (Lukács 24/49)

Elérkezik áldozócsütörtök, a mennybemenetel napja. Jézus a tanítványokkal kiment az Olajfák-hegyére, ahol felemel-

kedett a felhők fölé a mennybe, és az Isten jobbára ült.

Gyürki László „A Biblia földjén” című könyvében a következőket írja:

„Szimbolikus értéke van annak, hogy Jézus ugyanazon a hegyen érintette a halál mélységeit, ahonnan az égbe emelkedett.”

Ennek az eseménynek az emlékére építették a Mennybemenetel-kápolnát, amely ma is zarándokhely.

(Kép forrása: Gyürki László: *A Biblia földjén*)

Jézus azt az utasítást adta az apostoloknak, hogy ne hagyják el Jeruzsálemet.

Ők ottmaradtak, tanították az embereket és szüntelenül imádkoztak. Húsvét után, az ötvenedik napon szélvihar és zúgás támadt a templomban. Lángnyelvek formájában jelent meg a Szentlélek és Ők megteltek Vele.

Nekem ezt jelenti a Pünkösöd. Jézus Krisztus halálával magára vette a bűnünket, a Szentlélek által pedig itt van mindig közöttünk. Segít lebontani a kemény falakat, amit magunk köré építünk. Lelki, testi problémáinkban velünk van. Vigaszt, szeretetet és békességet kapunk tőle.

Pünkösöd üzenete: Jobb néktek, hogy én elmegyek, mert ha el nem megyek, nem jön el hozzátok a Vigasztaló; ha pedig elmegyek, elküldöm azt tihozzátok.” (János 16,7)

Nekem erőt és bátorítást ad a 463. zsoltár: Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám, ...”

Ha tiszta szívvel imádkozunk: „Mindent megtehet, sokkal bőségesebben, min ahogy mi kérjük.” (Efézus 3:20)

Tóth Lajosné Erzsike

(Előszó folytatása)

„De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.” Galata 5,22.

Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám,
Égi lángod járja át szívem és a szám!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!

Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt,
Ó, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt!

Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessenek szent,
S Jézussal légyek egy már e földön lent!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessenek szent!

Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj,
S majd a végső harcon át mennybe fölragadj!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj!

Iverson Daniel, 1930 körül

„Én Jézus küldtem az én angyalomat, hogy ezekről bizonyosságot tegyen nektek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag. És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És aki hallja, ezt mondja: Jövel! És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.” Jelenések 22,16-17.

MINDEZT A TEREMTŐNEK KÖSZÖNHETEM

Biri Gáborné Piroska néni gyülekezetünk tagja, rubindiplomás tanítónő, 94 éves. Már kisgyermek korában vallásos nevelést kapott, az Úr közelségét egész életében érezte, s tudta, Ő mindig vele van, minden nehézségen átssegíti. Hitbéli erejére támaszkodva tudott továbblépni élete nehéz akadályain, újra és újra segítséget kérve és kapva halad a neki kijelölt úton. 94 évesen, testileg akadályoztatva tölti mindennapjait, de hitéből fakadóan elfogadás, nyugalom, megbékélés jellemzi. Élettörténete mindannyiunk számára hitet, erőt, példát adhat. Erdélyi Székelyszülők gyermeke vagyok. Gyökereim Nagyenyedre és Abrudbányára vezetnek. Édesapám 1916-ban vette át a tanítói oklevelet Nagyenyeden a Bethlen kollégiumban. 1917-ben esküdtek szüleim, akik Trianon után kényszerültek elhagyni hazájukat. Új otthonuk Mezőcsát – ahol én is születtem – és Hajdúböszörmény lett. Igazi gyermekkorom volt. Szüleim vallásos szellemben neveltek, sok türelemmel, odafigyeléssel és szeretettel. A hit területén sokat kaptam édesapámtól, mivel ő volt a Kálvin téri református elemi iskola igazgatója, egyben presbiter, az iskolaszék tagja. Dr. Kálmán Sándor nagytiszteletű úrral ment református iskolákat látogatni városokba, tanyavilágba. Édesanyám pedig, imádságokra, zsoltárookra, mondókákra tanított meg. Szigorú nevelésben volt részem, a szófogadást elvárták, sőt megkövetelték. Kicsi koromtól fogva nagyon szerettem játszani, kis gye-

rekekkel foglalkozni. Meghatározó volt az életemben, hogy édesapámtól, mint tanítómestertől sok jó tanácsot kaptam, példamutatást örököltem, mely segítette a tanítói hivatás választásában. Mindezek előtt a Bocskai gimnázium vallásos tanára folytatta lelki életem fejlődését. Ő készítette fel a konfirmációra 1938-ban. Később a debreceni református Dóczy Tanítóképző Intézet is gazdagította Istennel való kapcsolatomat. Itt éreztem meg az Úr közelségét. Tagja voltam a „Soli Deo Gloriának”, mely nagy hatással volt rám, ez kihatott egész életemre. Ekkor erősödtem meg a hitben, s a tanulás területén is gazdagodtam. Mindezt a Teremtőnek köszönhetem. Igyekeztem a hit és erkölcsstan szellemében élni és cselekedni, s a tanítványaimat is ezen az úton vezetni. Úgy gondolom, ez a tantárgy nagyon hiányzik a mai oktatás rendszeréből, mint kötelező tananyag. Ez jobban megerősítené gyermekeinkben az Isten és Jézus iránti szeretetet. A gyülekezeti életem tovább erősödött 1943-tól, amikor a Kálvin téri református presbitérium megválasztott tanítónak. Akkor még az osztályvizsga a templomban volt, a pap és a presbiterek jelenlétében. 1948-ban állami kézbe került, betiltották a hit és erkölcsstan tanítását, az imádkozást és az egyházi énekek éneklését. A családom támogatását mindig megkaptam. Férjem is vallásos szellemben nevelkedett. Elemi iskoláit a debreceni református kollégiumban végezte. A kántor-tanítói diplomáját is ott szerezte. 1949-ben esküdtünk a Kálvin téri templomban. 1950-ben még lehetőség volt a leányom megkeresztelésére a szülőotthonban, de 1952-ben már a kisebbik lányomat keserves körülmények között lehetett megkeresztelni a parókiaián. Gyerekeim élete nem jól alakult. A nagyobbik leányom 3 év után elvált. 2 fiát egyedül nevelte hitben és szeretetben. A kisebbik leányom tragédia áldozata lett. 1980-ban mentem nyugdíjba, 40 évet szolgáltam. 1981-ben férjem eltávozott az élők sorából, akivel 32 éven át, békességben, megértésben és szeretetben éltem. 1982-ben édesapám, majd 2 év múlva édesanyám és Évike lányom halt meg. A sorscsapások után még nagyobb szükségem volt Istennel való kapcsolatom szorosabbá tételére. Az utóbbi hónapokban nagyon megromlott egészségi állapotom, szobalaková lettem. Leányom

velem lakik, ő van mindenben a segítségemre. Együtt járunk, jártunk az Istentiszteletekre és egyházi alkalmakra. Ezek az együttlétek biztosítják számunkra a testi, de főleg lelki fejlődésünket, feltöltődésünket. Sok erőt adnak a feladataink megoldásában, és hitbéli elmélyülésünkben. Nyugdíjas éveimben is aktív voltam, 3 évet tanítottam, vezettem a nyugdíjas pedagógus csoportot 20 éven át, melyért 2002-ben Eötvös József emlékéremmel jutalmaztak. Jelenleg is tagja vagyok több városi klubnak, melyeket látogatni sajnos már nem tudok. Különösen fontos számomra az Ézsaiás könyve 55,6 verse: „Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok őt segítségül, amíg közel van.” Amikor egymás után értek a sorscsapások, az Ő segítségével tudtam talpra állni, lelkileg megerősödni. Az Úr jelenléte végigkísérte az egész életemet, gyermekkoromban, tanulmányaim során, pályafutásom idején és nyugdíjas éveimben, mely a mai napig meghatározó számomra.

Szerkesztette: Dobó Tímea

HITTANOKTATÁS

Egyházközségünk jelenleg három állami fenntartású iskolában látja el a hittanoktatás feladatát. Az Eötvös József Magyar-Angol Két tanítási nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában 41 gyermeket tanítunk, kik lelkesen, kíváncsian mélyítik el ismereteiket. Az igazgatóságtól és a tantestülettől sok segítséget kaptam, bármilyen nehézségbe ütköztem. Együttműködve igyekszünk, hogy a hittanórák is szerves részei legyenek az oktatásnak. A Középkerti Általá-

nos Iskolában 80 diák vesz részt aktívan az órákon, különösen is nagyon örömmel, hogy a legnagyobb létszámú csoportok ebben az oktatási intézményben vannak. A Zeleméry László Általános Iskolában pedig 44 gyermek él azzal a lehetőséggel, hogy erre az órára járjanak. Mindhárom iskolában szeretettel és nyitottan fogadtak be a tanári közösségbe, és segítik a gyermekek között zajló munkát. Isten gondviselő szeretete világlik ki, hiszen minden munka gördülékenyen működik

az iskolák és az egyházközség között. Hátalattal szívvel gondoljunk arra, hogy jelenleg 165 általános iskolás gyermeket taníthatunk, és arra, hogy az Úr nap, mint nap, megajándékoz bennünket végtelen kegyelmével és útmutatásával az oktatásra nézve is!

Tóth-Serbán Orsolya
hittanoktató

BÁBJÁTÉK

ÓVODÁS KORCSOPORTNAK SZERVEZETT VASÁRNAPI GYERMEKÓRÁN/ISTENTISZTELETEN

JÁTÉK ÉS ISTENTISZTELET

Gondoljunk csak az Isten tiszteletére intő bibliai történetekre, melyek értéke olvasva, vagy meghallgatva is nyilvánvaló, de az üzenetek mélyebb felfogásához, az elmélyüléshez mi, felnőttek is sokféle segítséget kapunk (igehirdetési alkalmak, könyvek, sajtótermékek, filmek...). És most gondoljunk a kíváncsi, fogékony gyermekekre, kiknek fejlődéséhez igen fontos az érzékelés, látvány a mozgás, a játék, az érzélem élménye. Ezt az életkori sajátosságot alapul véve a vasárnap délelőtti gyermekórákon olyan élményekben igyekszünk részesíteni a gyermekeket, melyek segíthetik a bibliai történetek befogadását, megértését. Isten tiszteletét erősítő bibliai üzenetet közvetítünk, ezért is nevezhetjük a vasárnapi gyermekórát gyermek istentiszteleti alkalomnak.

Engem előző év őszen kért fel Molnár Katalin, a gyermekek körében végzett lelkes szolgálatáról széles körben ismert Katus, hogy társuljak a szolgálattelvő testvérekhez. Vártam a napot, amikor elméletben bevezetett és gyakorlatban is betekintést nyújtott a gyermekórák világába. Köszönet érte! Jó volt látni, ahogyan a gyermekek tevékenységi vágyához igazodva, változatos módszerekkel, eszközökkel élve, a virgonckodó óvodások körében megteremtette az áhítat perceit, életkornak megfelelően alakítva a játék és áhítat egyensúlyát. Ezután vártam az én szolgálati napomat, vártam és készültem. A szolgálattelvők számára adott, hogy mikor, melyik bibliai történet üze-

netét adjuk át a gyermekeknek, de rajtunk múlik, milyen módon tesszük ezt.

BÁBJÁTÉK ISTENTISZTELETEN?

Van-e olyan gyermek, akinek érdeklődését ne keltené fel egy a cselekvések sorára, a szereplők közötti ellentétre épülő történet, amely a beszéd, dallam, ritmus, a színek és formák szokatlan együttesének élményében, a mozgás látványában tárul elé? Mivel mindez a bábjáték színházi formájában is megtalálható, ezért a bábszínház kedvelt műfaj már a legfiatalabb óvodáskorúak körében is, továbbá nevelőértékű eszközt kínál a szerető gondoskodással feléjük forduló felnőtteknek. A bábjátékos számára a közönség által figyelemmel követett játék, az érzelmi rezdüléseket kifejező arccoskák látványa jelzi, ha sikerült élményt nyújtani.

A gyermekek körében szolgálók felkészülését könnyíti, hogy nem kell keresgetniük, hiszen számunkra már adottak a vitathatatlan értékű tartalmat, üzenetet nyújtó bibliai történetek. Azon kell elgondolkodnunk, hogy a kiválasztott történet milyen üzenetet hordoz, és milyen formában közvetítsük azt.

A gyermekek körében kedvelt bábjátéknak többféle formája van, de a továbbiakban csak egy adott játékot szeretnék bemutatni, ahol a gyermekek az élményt befogadó nézők szerepét kapták.

BIBLIAI TÖRTÉNET

BÁBJÁTÉK KERETÉBEN

A szeretet fontosságának, a bűnbocsá-

nat és üdvözülés lehetőségének üzenetét hordozó bibliai Zákeus történetet (Lukács 19:1-10) bábjáték keretében kívánok közel vinni a gyermekekhez.

Tapasztalatból tudom, hogy nagyon hálás közönséget tudhatok magam előtt, mint bábozat mozgató, életre keltő játékos. De csakis akkor, ha már a felkészülésnél is szem előtt tartom, hogy ne csupán felkeltsem, hanem a bábdarab végéig fenn is tartsam a kis nézők figyelmét.

Képzelnék el egy hatszemélyes gyermekasztalt bábszínpadként. Az asztalra berendezett színpadtér, mögötte az asztal egyik oldalán ülök én, másik oldalán a nézőtér. Így közvetlen, biztonságot és sajátos hangulatot teremtő, szinte testközelű kapcsolat tartható fenn a gyerekekkel. Ez a játékmód, és asztalon berendezett játéktér éppúgy vonzza a gyermekek érdeklődését, mint ha paravánon tárulna eléjük a színpadkép.

A történet főszereplője Zákeus, a fővámszedő, egyéb szereplői a városba igyekvő emberek. Jézus nem ölt testet a játékban, de nagyon is jelen van. A szereplőktől tudjuk, hogy az emberek várják Jézust, megérkezik, szólítja és üdvözíti Zákeust. A bibliai történetben nem, de a bábjátékban szerepel még három gyermekfigura, kiknek jelenléte, mozgása, beszéde is a megértést segíti, jobban mintha egy szereplő monológja, vagy narrátor hangja hangzana a jelenetben. A történetet tehát ők, vagyis a bábjáték cselekedetei teszik élővé, a díszletek pedig teret és keretet adnak ehhez.

A díszletek úgy töltik be ezt a szerepüket, hogy nem hivalkodóak, csak szükséges mértékben részletezve, célszerűen megválasztott színükkel, formájukkal, arányaikkal, térbeli elhelyezésükkel adnak keretet a történesnek, nem vonva el a figyelmet magáról a történetről.

(1. ábrán a díszlet elemei)

A zárt pálmafa csoportok, az alacsonyan terebélyesedő, mászásra láthatóan alkalmas fügefafa, és a ház jelzik a helyszínt (Jerikó városát), segítik a cselekmény követését, a közöttük lévő tér mozgáslehetőséget ad a báboknak.

A helyszínről tehát csak annyit mesélnek a díszletek, amennyi szükséges, amennyi segíti az elhangzó beszéd megértését.

A történet tartalmi egységekre bontható, melyeken át követhetjük a hitetlen Zákéus útját az üdvözülésig. Ezt az utat, azaz Zákéus változását tehetik hangsúlyossá a színpépen hangulati elemként megjelenő és cserélődő különböző színű felhők.

A kulcsfigurák felülről mozgatható síkbábok. Ez a megoldás biztosítja a történethez szükséges mértékű mozgékony-ságukat. (2. ábrán a bábok)

A talpazatra helyezett, csupán vonuló, valamint el- és visszafordulást végző embercsoport mozgatója csúsztatással, elfordítással történhet.

A bábok sajátos megjelenéssel, mozgással, beszéddel kelnek életre. A sajátosság külső jegyei az adott figura formájában, színeiben, méretében, arányában

jelennek meg. A főbb szereplők több részletet láttató megjelenítéssel, ruházatok mintázatával, energikusabb testtartással is kiemelkednek környezetükből.

A megjelenítés másik fontos, de nem elsődrendű és egyeduralkodó eleme a beszéd. Erre a gyermekek életkori sajátossága, valamint a bábjáték műfaji sajátossága szolgál magyarázatul. Hiszen a bábokon nem tudjuk az élőbeszédben oly fontos, beszédértést elősegítő szemkontaktust, mimikát, finom taglejtést megjeleníteni. Segítenek azonban az élőszó zenei kifejezőeszközei a hangfekvéssel, hangterjedelemmel, hangszínnel, hanglejtéssel, hangsúlyozással, beszédtempóval. E kifejezőeszközökkel élve a gyermekek számára már követhetővé válik egy-egy rövid monológ. Zákéus kijelentő, kérdő, felkiáltó mondatok formájában, szünetekkel tagolt, érzelmileg színezett beszéddel fordul többször is a hallgatag embercsoporthoz. Máskor a gyermekek életkorának megfelelő szó-készletű, szerkezetű mondatokból, mondategységekből álló párbeszéd segíti a történetek megértését. A játékban még a csöndnek is helye van. Válasz nélkül hagyott kérdései jelzik, hogy magára maradt. A bábfigurák mozgása alátámaszthatja, kiemelheti a beszédet, segítheti annak megértését. Tele van a pénzes zacskóm, tele van a pénzes zsákom, tele van a pénzes ládám! – mondja Zákéus mindig az említett tárgy mellé állva. A báb helyben történő elmozdulásai (ugrások, fordulatok) is érzelmi megnyilvánulást fejeznek ki. Fel-felugrálva próbál kinézni az emberek sorfala mögül, más-kor hirtelen testfordulatai kísérik öntelt beszédét.

Mint általában a bábdarabokban, itt is szerepet kap a zene. A hitetlen Zákéus üdvözülés felé vezető változására nemcsak a színpépen hangulati elemként megjelenő különböző színű felhők cserélődése, hanem az ehhez kapcsoltan megszólaltatott csengő hangja is felhívja a figyelmet. A történet Zákéus üdvösségre jutásával, az e fölötti örömeivel, a hitbelerkölcsi életében bekövetkezett pozitív fordulattal zárul. Ezt a felszabadító érzést teszi még erőteljesebbé a gyermekbábok zárójelenetben felhangzó éneke, amelynek szövege segít a történet összegzésében, rögzítésében is.

Az olvasó talán nem is gondolja, hogy az előzőekben ismertetett bábjáték mindössze kb. tíz perces. Pedig a bemutatója valóban nem sok időt vesz igénybe, és csupán egy része a gyermekórának. Hogy a vasárnapi alkalmakat tekintve egy-egy bibliai történetnek hol a helye az óra keretében, és a foglalkozás többi egysége, az előkészített eszközök hogyan szolgálják az adott történet befogadását, hát mindezek tervezéséről, kivitelezéséről szól a délelőttönként szolgálatot tevő testvérek felkészülése. Mert készülődünk és várjuk a gyermekeket.

Befejezésül Katust idézem: „... legyen Istené a dicsőség a szolgálatainkért.”

Mesterné Nagy Katalin

CSAK EGY PERC...**MÉGSEM** (OLVASANDÓ: NEHÉMIÁS 9,16-37)

„Nagy irgalmaddal mégsem semmisítetted meg, és nem hagytad el őket, mert kegyelmes és irgalmas Isten vagy.” (Neh. 9,31)

Megdöbentő, hogy a fogságból hazatért nép milyen őszintén és részletesen vall elődei bűneiről! Izrael addigi történetének nagyszerű és egyben mélységesen szomorú felidézése ez a bűnvalló imádság, ami után méltán idézhetné a fogság és a kiszolgáltatottság minden próbatételét átélő nemzedék a közismert szólást: „Az apák ettek egrest, és a fiak foga vásott el tőle!” (Ez 18,2-3) Méltán mutogathatnának szüleikre és felmenőikre, hogy miattuk érte őket ennyi szenvedés. Mégsem ezt teszik...

A mai fiatalok sokszor magányosan szenvedő sorsa (csonka családok, elhagyatottság még családon belül is,

agresszivitás, alkohol, stb.) szintén szoros összefüggésben van az előttük járó nemzedékek bűneivel. Nem ők mások, mint az elődeik, legfeljebb más, még több bűnt örököltek, mint az előttük járó generációk. Mit tehetnek, hogy ne a kábulatban és az önpusztító élvezetekben keressenek vigaszt? - Meghallják a legvalóságosabb biztatást: Mégsem! „Nagy irgalmaddal mégsem semmisítetted meg, és nem hagytad el őket, mert kegyelmes és irgalmas Isten vagy.” (31.v.) A mai fiatalra kevesebb figyelem és szeretet jut, még sincs Isten szeretetén kívül! Lehet, hogy kevesebb meghallgatásban részesül, de Isten minden imádságát hallja! Lehet,

hogy szenved szülei életvitele miatt, de az Úrnak kedves és testre szabott terve van az életével. Lehet, hogy elcsügged körülményeinek kilátástalansága miatt, mégsem nélkülözi Isten leghatalmasabb ígéreteit: „Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mát 28,20)

Biztassuk egymást meggyőződéssel: Bíz magad Jézus Krisztusra, s nem fogsz nélkülözni semmit, ami igazán lényeges az életben! Generációra és a Te életre is érvényes: „Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” (Róm 8,32)

Somogyi László

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL**Korrigálás**

A Hírmondó előző húsvéti számában megjelent „Két színházi bemutató a Reformáció 500. évfordulója alkalmából (A Lutherek és a Menekülők) című cikk írója Mezőné Szabad Erzsébet. Ekképpen szeretnénk korrigálni a sajtó hibát.

ELIZABETH MITTELSTAEDT: POROS ÚTON MEZÍTÁB

Szeretem hívő emberek életútját olvasni. Ezekben a történetek az ismeretszerzésen túl hitben is megerősítenek, s mindig rácsodálkozom arra, hogy Isten nemcsak

személyiségünket, hanem életútjainkat is sokszínűvé formálta. Tanulhatok és erő meríthetek abból, ahogyan mások megküzdnek az élet nehézségeivel.

Így akadt meg a szemem a boltban Elizabeth Mittelstaedt: Poros úton mezítá című könyvén. A szerzőről sokat nem tudtam azon túl, hogy a Lydia női magazin elindítója. Az előszó és az ajánlások kíváncsivá tettek. Aztán majdnem egy lendülettel végigolvastam a regényt.

Ha nem hívő emberként nézzük a történetet, már akkor is figyelemre méltóan kalandos az életút. Egy kis vajdasági faluban élő szegény kislány, a szocializmus idején arról ábrándozik, hogy írni és tanítani fog. Sok küzdelem és próba után mindez megadatik neki: a keresztyén nőként dolgozhat, konferenciákat szervez, létrehozza a Lydia magazint, könyveket ad ki.

Hívő emberként olvasva az élettörténetet, ettől jóval többet érthetünk meg. Egyrészt láthatjuk, hogy igazán kevés „egyenes út” van a hívők életében, s a testi-lelki szenvedések is elkerülhetle-

nek. Az elbeszélő kétszer volt élet és halál között, s többször komoly lelki válságba jutott. De, saját bevallása szerint, ezek a helyzetek elmélyítették az Istennel való kapcsolatát. A történet mesélője is volt „tékozló fiú”, aki eltávolodott Istentől, majd újra és újra megküzdött a hitéért. Ebben a lelki-hitbeli fejlődésben kiemelt szerepe van az imádságnak s az igei vezetésnek. Ennek hangsúlyozása nagyon fontos, mert ezt elhanyagolva valóban hamar meglazul a kapcsolatunk Istennel. A sorokat olvasva megerősödhetünk abban, hogy Isten tervszerűen cselekszik az életünkben, a legnagyobb mélységekben is, amikor minden elveszni látszik, velünk van. Az önéletrajzíró Elizabeth Mittelstaedt életére is fogantatásától kezdve gondot viselt.

Az élettörténet elmesélése helyett egyetlen epizódot emelnék ki. Az elbeszélő egy csomagot kap, amit csak Szenteste bonthat ki. Időközben súlyosan megbetegszik, s kérdéssé válik, hogy lábra tud-e állni valaha. Így, amikor ki-

bontja Elizabeth a csomagot megdöbben a tartalmán: egy túracipő van benne. Először természetesen felesleges ajándéknak látja a lábbelit. Aztán felismeri, hogy mindez Isten gondoskodása. Egy évig ez a cipő tartotta benne a reményt, hogy Isten ígérete az, hogy egyszer újra fog járni.

A regény címe felidézheti az elbeszélő gyerekkori élményét, sokat járt mezítláb a poros úton. Olvashatjuk viszont szimbolikusan is, hívő létünk Istennel nem történhet másképp: csak poros úton mezítláb: azaz alázattal végigmenni az Isten által kijelölt úton. Az életúton való járás

és cipő motívumai végig jelen vannak a regényben. Az egyes élethelyzeteket gyakran egy-egy cipőtípussal tette szemléletessé a szerző, így már sejthetjük, hogy milyen eseményekről lesz szó.

Végül az előszóból idézném a szerző gondolatait:

„A Poros úton mezítláb az én életem története. Ugyanakkor sokkal több annál. Azért imádkozom, hogy általa választ találj a te saját életed kérdéseire.....

Én tudom, hogy minden lehetséges Isten kegyelméből, mivel már megtapasztaltam. És ma is, nap, mint nap, ebben a reám szabott életben járok.”

S, hogy megtaláljuk a választ a saját életünkre, a regény végén az egyes fejezetek témája alapján az olvasónak intéz a szerző. Ezek megválaszolásával is közelebb kerülhetünk Isten akaratához saját életünkre nézve.

A fenti gondolatokkal ajánlom az olvasók figyelmébe a művet.

Mezőné Szabad Erzsébet

AZ EMMAUSI VACSORA

Lajka Gábor alkotása, mely a dombóvári evangélikus templomban látható, igen szemléletesen mutatja be azt a tényt, mely szerint a tanítványok a kenyértörésről felismerték a feltámadott Úr Jézust. Asztal-közösségükbe hívták az akkor még lelki szemeik elől eltakart Urat.

Ezt követően, elegendő volt számukra azt a pillanatnyi cselekményt látniuk, hogy a továbbiakban ne csüggedjenek el, és ne legyenek reményt veszítettek, hanem megelevenedjen a Krisztus hitük. A döbrent felismerést láthatjuk az arcukon: Él, feltámadt, és itt ül az ÚR!

Ma (is) felvetődhet bennünk a hívó kérdés: Úr Jézus, van itt még hely, „kérlek légy tagja az asztal-közösségünknek (is)!”

Sné Gy. M.

„VALÓBAN ÍGY VANNAK EZEK?...” (CSEL 17,11)

KICSODA AZ EMBER?

Egy csodálatos határlény, aki a látható és a láthatatlan világhatárán él! Több minden élőlényénél a földön, és kevesebb mindenkinél a Mennyben: „Micsoda a halandó - mondom -, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá? Kezéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg.” (Zsolt. 8,5-6) Óriási kiváltságok birtokosa, s mégis a világ legnagyobb hazugságának áldozata: „Ha esztek a fáról, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó, és mi a rossz.” (1Móz. 3,5)

Az emberi lény és annak történelme nem érthető meg e szörnyű kettősség felfedezése nélkül! Tetteink, vágyaink, harcaink és alkotókedvünk mind-mind kiközkentek eredeti medrükből, s helyett, hogy a mindenek forrását és Alkotóját imádnánk, önmagunk dicsőségét kergetjük, és sokáig észre sem vesszük, hogy az ön-istenítés ördögi gondolata ejtett rabul bennünket. (Ján. 8,34) Pedig a mindent nekünk teremtő Isten (1Kor. 3,21-22) világossá tette kezdettől fogva: „Én vagyok az Úr, ez a nevem, nem adom dicsőséget másnak.” (Ézs. 42,8)

A teremtés után néhány nappal „kiközkent az idő, ó kárhozat!” (Hamlet) – s csak egyvalakinek adatott meg, hogy helyre tegye azt. (Ján. 14,6) Az ember önmagában nem tudja eldönteni, hogy mi a jó és mi a rossz az örök életére nézve, mert a bűnessel elveszítette a szabad mérlegelés lehetőségét: „Azt a törvényt találom tehát magamban, hogy – miközben a jót akarom tenni – csak a rosszra van lehetőségem. Mert gyönyörködöm Isten törvényében a belső ember szerint, de tagjaimban egy másik törvényt látok, amely harcol az értelmem törvénye ellen, és foglyul ejt a bűn tagjaimban lévő törvényével. Én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?” (Róm. 7,21-24) A reformátorok ezt így fogalmazták meg: A bűn eset óta az ember „non posse non peccare”, azaz nem képes nem vétkezni. Ezért aki élő hitre jutott, azaz újonnan született, annak olyannak kell lennie „aki szelídséggel neveli az ellenszegülőket, hátha az Isten megadja nekik egyszer, hogy megtérve megismerjék az igazságot, és felocsúdjanak az ördög csapdájából, aki foglyul ejtette őket, hogy akaratát teljesítsék.” (2Tim. 2,25-26)

A szabad akaratot a liberális világ erősen hangsúlyozza - néha még lelkészek és teológusok is hitegetnek vele minket -, pedig az Ó- és Újszövetségre alapozott apostoli tanítás világosan kifejti: „Nincsen igaz ember egy sem, nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent. Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem.” (Róm 3,10-12; Zsolt 53,2-4; 1Móz 8,21)

Az ember mégis csodálatos határlény marad! Bár nincs szabad akarat a üdvösségére nézve, Teremtője mégis ott maradt mögötte. Nem láthatja Őt, hiszen hátat fordított neki, de legalább meghallhatja: „A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.” (Róm. 10,17) S ez a „legalább” az ember leghatalmasabb kiváltsága, ami őt fölé emeli az univerzum valamennyi élőlényének: „Bizony, bizony, mondom nektek: aki hallja az én Igémet, és hisz abban, Aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.” (Ján. 5,24) Ha volnának UFO-k, akkor nálunknál jobban őket sem szeretné a világmindenség Alkotója: „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért.” (Ján. 15,3) „Még az igazért is aligha halna meg valaki, bár a jóért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban a maga (különleges) szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róm 5,7-8) Ezért énekarunkkal együtt ujjongva zengjük: „Jertek áldjuk Istent, zengjen szép zsolotár, Szent, szent, szent - kiáltjuk, ő az Úr s király.”

Az Ige és a Lélek által újjászületett ember életében valami radikálisan új kezdődik el (Ján 3,7; 1Pét 1,22-23): „Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” (2Kor 5,17) S ez az „új” alapvetően egy kapcsolat helyreállása. Az Édenkertben elveszett személyes kapcsolatot adja vissza Isten a megtérő embernek. Innentől kezdve ebből a kapcsolatból él, s ez teszi az életét alapvetően újjá. Ő maga ugyanaz maradt, aki volt, antropológiai szempontból nem változtak meg belső összetevői, nem keletkezett benne valami új „rész” vagy entitás, hanem ez az új kapcsolat teszi és formálja az életvitelét mássá. Mint lény, mint ember nem lett jobba, de e megin-

dult kapcsolat által Isten Szentlelke újra és újra Jézus Krisztus vonásait jeleníti meg rajta. (Gal 4,19) Ezek az új vonások nem saját tulajdonai – ezért nem is dicsekedhet velük (vö: Ef 2,8-10) -, hanem a Lélek munkája az emberben és az ember által. Erre mondta az Úr Jézus Krisztus: „Aki énbenem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.” (Ján 15,5-8) S erre a szent folyamatra, odaszentelt életvitelre utal Pál apostol is, amikor ezt írja: „Imádkozom azért, hogy a szeretet egyre inkább gazdagodjék bennetek ismerettel és igazi megértéssel, hogy megíthessétek, mi a helyes, hogy tiszták és kifogástalanok legyetek Krisztus napjára, és gazdagon teremjétek az igazság gyümölcsét Jézus Krisztus által Isten dicsőségére és magasztalására.” (Fil 1,9-11)

De tegyük fel újból a kérdést: Kicsoda az ember, ha az „alkotóelemei” felől vizsgáljuk? Hogyan lehetne – lehetőleg egyszerű nyelven – a bibliai antropológiát közkinccsé tenni?

Használjunk most egy hétköznapi példát. Szokatlan az összehasonlítás, hiszen a Biblia világától távol áll egy mai tévé készülék, mégis segítségünkre lehet önmagunk jobb megértéséhez.

Fontos az elején leszögeznünk, hogy ezt a „készüléket” a Teremtő Isten alkotta meg, ezért az intelligens tervezés első vonásától kezdve (vö. DNS molekula) a foganás és a születés levezénylésén át minden részletében az Övé. Ez a tévé az Ő tulajdona, akkor is, ha jól, s akkor is, ha netán rosszul működik. Az Övé marad jó műsorok közvetítése és pocsék adások közlése idején is. Ő dönti el, hogy meddig tartja bekapcsolva, s azt is, hogy milyen sorsot szán neki a jövőben. Szereti, amit alkotott, s szeretne jó műsorokat látni annak képernyőjén. – Hiszem, hogy ha már csak ezeken elgondolkozunk, nagy lépést tettünk önmagunk és Menyeyi Atyánk jobb megismerése felé. S közben mindig tartuk szem előtt a Biblia és a tudomány legfőbb célkitűzéseit: A tudomány feltárja, hogy milyen a világ, a Biblia pedig bemutatja, hogy kié a világ!

A Szentírás alapvetően két emberi összetevőt különböztet meg: a láthatót és a láthatatlant. Viszont mindkettőt árnyalja és két-két szóval írja le. Érdekes, hogy az egyébként rendkívül gazdag magyar nyelvünk csupán két kifejezést használ:

test és lélek. A 19. századi nyelvújítók munkáján felbuzdulva (pl. Kazinczy Ferencnek tulajdonítják a „szellem” szó megalkotását) néhány bibliafordító igyekezett ezt az árnyalást behozni a magyar Bibliák szövegébe. A kísérlet azonban nem érte el a kívánt hatást, sőt, megosztottságot okozott abban, hogy mire helyes használni a lélek, illetve a szellem szavakat.

Talán mindenki találkozott már a szellem és a lélek, illetve a test és a hústest megkülönböztetéseivel. Az a baj ezekkel, hogy a „szellem” kifejezés igen hamar összekapcsolódott Aladin csodaszellemével, illetve a démonvilág lényének megjelölésével. Így viszont idegen maradt a magyar közgondolkodástól a „Szent Szellem” kifejezés. A „hústest” pedig, mint bibliai antropológiai szak kifejezés - gyakorlatilag az ismeretlenség homályába süllyedt. A szavak eredetét tekintve igaz, hogy pl. a pneuma a szél-ből ered, a pszüché pedig a lélegzet-ből, mégis magyarul továbbra is zavaró maradt az előbbi „szellem”-nek fordítani. Istennel kapcsolatban mindig a pneumát használja a Biblia, s ezt ősidők óta lélekkel, illetve Szentlélekkel adja vissza a magyar nyelv. Én is ezt tartom építő és Isten számára odaszentelt magyar kifejezésnek.

Visszatérve a tévés hasonlathoz, a kétszer két bibliai szakkifejezés a következőképpen azonosítható: 1.) A készülék teste, vagyis szerkezete (görögül szarksz) azokból az anyagokból áll, amiből összerakták a tévét. 2.) A képernyője az a része, ahol megjeleníti a műsort (görögül szóma). 3.) A láthatatlan elektromos folyamatok, amik benne működnek, megfigyelhetők az ember pszichéjének (görögül pszüché). 4.) Az antenna pedig, ami az adó felé fordulva veszi az adást, párhuzamba állítható az ember lelkével. (görögül pneuma)

Mind a négy összetevőnk Isten ajándéka, mindnek különleges adottságai és feladatai vannak, s mindegyik működéséért felelősséget bízott ránk az Alkotó. Ha jól működnek, akkor csodálatos „műsor” jelenik meg az életünkben, ha nem, akkor az általunk bemutatott életvitel csak szomorúságára, illetve bosszúságára van a Tervezőnknek.

1.) A testünk (szarksz) ápolása, illetve karbantartása fontos, de nem elégséges a harmonikus működéshez. „Bár a testünk edzésének is van valami haszna, az istenfélelem gyakorlása sokkal hasznosabb, mert mind a jelenlegi, mind a jövőendő örök életben áldásokat eredményez.” (1Tim 4,8 EFO) „Ezután ne csak vizet

igyál, hanem - gymrodra és gyakori gyengélkedésedre való tekintettel - élj egy kevés borral is.” (1Tim 5,23)

2.) Amit megjelenítenek a gesztusaink, illetve az arcunk (pl. a mosolyunk), az a lényünk legmélyéről árulkodik. De vajon kinek a képét, illetve képmását jeleníti meg a testünk? (szóma) Kinek a vonásai fedezhetők fel rajtunk? Ha valóban hívő emberek lettünk (Ján 3,5-7), akkor a bűnesetkor elveszített képmás (1Móz 1,26) újra megjelenik az életünkön: „Felöltöztétek az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan megújul, hogy egyre jobban megismerje őt.” (Kol 3,10) „Gyermekeim, akiket újra meg újra fájdalmaik között szülök meg, amíg ki-formálódik bennetek a Krisztus...” (Gal 4,19)

3.) A pszichénk, amit szerencsésebb volna a „szellem” szóval fordítani (lásd: szellemi munka, szellemeskedés, stb. - viszont a magyar Bibliák általában ezt is a „lélek” szóval adják vissza), az az összetett, láthatatlan részünk, ami koordinálja bennünk a nem anyagi folyamatokat. A „szív”, a lelkiismeret, az érzések, az értelem, a vágyak, az emlékek, az álmok ehhez a területhez tartoznak. Mindez rendkívül bonyolult és gazdag világ az emberi lényben (van, ahol a psziché az egész embert jelöli a Bibliában), s minden részletéről külön tanulmányt lehetne írni. Most legyen elég annyi, hogy bár a pszichológia is ezt a területet vizsgálja, s igyekszik kezelni és gyógyítani, a pszichénk mégsem a legmélyebb valóságunk! Vannak pszicho-szomatikus összefüggések bennünk, s van, amit vegyszeresen lehet befolyásolni a pszichikus folyamatok területén (pl. élenkítő szerekekkel), de: Az embert nem a munka, és nem is a psziché, hanem a lélek, a teremtő Istentől kapott pneuma tette emberré! „Ekkor megformálta az Úr Isten az embert a föld porából, és élet leheletét lehelte az orrába. Így lett az ember élő lélekké.” (1Móz 2,7 Károli) „Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk.” (Róm 8,16)

4.) De mit ér az eddig tárgyalt három alkotórészünk egészsége, ha a negyedik nem jól működik?! S hogy mennyire összefüggnek a lelki folyamatok, jól mutatja Jézus ismert mondata: „Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Vagy mit adhat az ember váltságdíjúl a lelkéért?” (Mát 16,26) Itt a lélek helyén az eredetiben a psziché áll, ami jelzi: ez a terület is erősen függ a másik lelkitől, a pneumatikustól! Mert a pszichénk nem akkor vall

igazán kárt, nem akkor éri a legnagyobb veszteség, ha a test felől gyötrelmem éri, hanem amikor a pneumán keresztül nem kapja meg a gyógyító „adást”! Sőt, akkor rombolódik igazán, ha az antennánk nem a Szeretet Adó felől, hanem a Szétdobáló, Hazug és Embergyilkos Adó felől érkező műsort fogadja! (Ján 8,44) (Ez az ördögi „műsor” - azaz okkult hatások sora - sokaknál konkrét pszichés összeomláshoz vezet!)

Lelki antennánk három irányból vehet jeleket, hogy azokból az elektronika, a képernyő és a készülék szerkezete (hangszórója pl.) láthatóvá és hallhatóvá tegye az adást. Műsort (értéket vagy értéktelenséget, maradandót vagy mulandót) három adó sugároz: Isten, a világ és a Sátán. Ezért ez az egyszerű hasonlat s az abból fakadó kérdés egész sorsunkat, sőt, örökkévaló jövőnket határozza meg: Kinek az adását veszi az „antennád”? Kinek a „műsorát” jeleníti meg az életed?! A három közül valamelyikét egészen biztosan átengedi magán és közvetíti is! S a műsor jelzi, hogy a készülék Tulajdonosa mit fog vele tenni: mielőbb kikapcsolja és a szeméttelre dobja, vagy folyamatosan karban tartja, majd pedig egészen megújítja...? (2Kor 5,1-10)

Két feladat áll az ember előtt, ha nem akar elveszni: Egész lényét Jézus Krisztusnak adja, aki az életével fizetett érte, s lelkét naponta a mennyei adó felé fordítja! Így áldott „műsor”, szent életvitel lesz a saját és a környezete ajándéka. - Igéje szól, Lelke közvetíti, minket pedig boldogítja! (Zsolt 119,162) A kérdés ez: a test vagy a lélek szerint élsz-e?

„A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, páráztság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók. Ezekről előre megmondom nektek, amint már korábban is mondtam, akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklék Isten országát. A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívésség, jóság, hűség, szelidség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény. Akik pedig Krisztus Jézuséi, a testet megfeszítették szenvedélyeivel és kívánságaival együtt. Ha a Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint!” (Gal 5,19-25)

Somogyi László

LITURGIKUS SZÍNEK

Fehér: A karácsonyi és húsvéti időszak, valamint a másként nem szabályozott főünnepok és ünnepek színe. Ugyancsak fehér színt használnak kisgyermekek temetése során.

Arany: A fehér szín ad libitum (azaz „tetszés szerinti”, korlátlan, bármikor alkalmazható) helyettesítője.

Viola (lila): A bűnbánat színe, s mint ilyen, a két bűnbánati időszakban, adventben és nagyböjttben használatos. Ugyancsak viola színű stólát hord a pap a közösségi bűnbánati szertartások, ill. az egyéni gyóntatás során. Ugyancsak elterjedt a viola szín használata gyászmisék és temetések alkalmával: a hagyományos fekete szín helyettesítése a bűnbánat szí-

nével utalás a halál keresztény szemléletére. Eszerint a halál elsődlegesen nem az elmúlás és a gyász szomorú eseménye, hanem az Istenhez való megérkezés ünnepe, amelynek viszont előfeltétele a bűnöktől való megtisztulás.

Piros: A Szentlélek, valamint – más jelentéskörben – a vértanúság színe. Első jelentésében pünkösdkor, illetve bérmáláskor használatos, második jelentésében a Jézus szenvedésére emlékező két napon: virágvasárnapon és nagypénteken, valamint a vértanú szentek ünnepein és emléknapijain.

Fekete: A halál és a gyász színe, s mint ilyen, gyászmisék és temetések alkalmával használatos. (Vö. fentebb: Viola.)

Zöld: Az évközi idő színe. Hétköznapokon, kiv. főnapokon használják.

Rózsaszín: Az öröm színe, s mint ilyen, két olyan napon használatos, amelynek mondanivalójában az öröm áll.

Kék: A Szűzanya színe, amely az ő tiszteletére tartott miséken használható ad libitum akkor, ha más szín használata nincs előírva.

Forrás: Wikipédia/Verbényi István – Arató Miklós Orbán: Liturgikus lexikon, Budapest, Ecclesia, 1989, ISBN 963363962X.

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

A MÁRCIUSI IFJAK

Számomra mindig jelentős hónap március. Nemcsak azért, mert ilyenkor általában a téli napok már elhagyják a várost és a tavasz meglibbenti függönyét, hanem mert erőt hordoz magában. Gyermekként az iskola miatt kötelezően részt vettem a március 15-i programokon, koszorúzáson, megemlékezésen. Nem értettem miért kell ezen minden évben ott lenni, olyan régen történt már. De mióta ez már nem kötelezettség, és talán a fejem lágya is benőtt, önként is elmegyek,

mert érzem, hív, hogy halljam, lássam, érezzem, Isten nem hagy el sohasem. Különös erő van ebben a napban, amit jó újra és újra átélni.

Az idei évben Loment Péter lelkipásztor Gedeon történetéből hirdette Isten szabadítását. „A történet szerint Izrael fiai azt cselekedték, amit rossznak látott az Úr. Ezért Midján kezébe adta Izráelt, mert az elhagyta őt. A hódító nép leigázta őket. Izrael fiai arra kényszerültek, hogy bujdosanak saját hazájukban. Ami-

kor a nép megbánta bűneit, Isten elküldte angyalát Gedeonhoz és Isten Gedeont választotta, hogy legyen a küzdelemben a nép vezetője. Egyszerű földműves ember volt. Olyan feladatot kapott Istentől, amire nem volt felkészülve. Isten felhatalmazta cselekvésre, utasította őt, hogy szabadítsa meg népét az idegenek hatalma alól. Mit tesz ezután? Hite szerint hódol az Isten előtt. A Szentírásban olvasható, hogy Gedeonnak olyan úton kell keresztül mennie, amit minden lépésében ő maga előkészít. De az i-re a pontot az Úr Isten teszi. 170 évvel ezelőtt hasonló helyzetben volt hazánk is. A monarchiából szabadulni vágyott, szabadságra vágyott. A szabadság utáni vágy élére álltak költők, írók, egyetemista fiatalok. Később politikusok és katonák is. Nekünk pedig megadatott az, hogy ismerhetjük a történelmet. És tudjuk, hogy a szabadságharc dicsőségesen indult, mégis a következő évben nagyhatalmi segítséggel, erővel, megtörték és vérbe fojtatták. Utána következtek a megtorlás évei.”

A történelem szerint nem volt sikeres a szabadságharc, de mégis az Isten nem hagyott el bennünket, mert lehet akkor nem, később viszont megkaptuk a hön áhított szabadságot. Nekem ez már természetes, talán ezért sem értettem meg

gyermekkoromban ezt az emlékezést. Most már másként látom. Kell tenni, kell harcolni, nem fegyverrel, hanem szeretettel az Úr Jézusért.

Erre emlékeztet engem minden évben ez a nap. Ezért jó részt venni ezen az ünnepségen, mert újra és újra tanít: Isten nem hagy el sohasem. Ha nehéz napok is jönnek, adja hozzá az erőt, a segítséget.

Az igei szolgálatból a térzene kísért át egy másik műsorra.

Szeretem a térzenét. Nemcsak azért, mert örömmel hallgatom Gyürky Katicát, ahogy klarinétozik az együttesben, hanem mert olyan dalokat szólaltatnak meg, amik szinte lángra gyújtják az ember szívét és érzi, tenni akar valamit.

A zenét lassan elhagyom, bemegyek a művelődési házba, hogy az ünnepi

műsort megnézzem. Általában az Ady téren adják elő, de most a nagytermet igényelte, amit, utólag visszagondolva, nem csodálok. Elállt a lélegzetem is, ahogyan a Baltazár Dezső Református Általános Iskola diákjai előadták a műsort. Emlékezésre méltó, hazafias szereplést láthattunk. Nem volt abban semmi hiba, gyönyörűen szavaltak, énekeltek, táncoltak. Mindenkinek megvolt a helye és mindenki a helyén volt, pedig szerintem körülbelül 40 gyermek szerepelt. Nagyon büszke voltam rájuk és a felkészítő tanárookra is! Igen, szeretettel az Úrért! Még ma is hálás szívvel gondolok vissza rájuk, köszönöm, hogy ott lehettem!

Nagyon jól esett utána a séta az Ady térig a koszorúzás miatt, mert annyi gondolat járt a fejemben. A tömeg, ahogy

haladt az utcán piros-fehér-zöld zászlókat tartva a kezében, beleborzongtam. Mi lenne, ha most megszólalna a város, a nép?

De jó, hogy megtették ezt akkor 1848-ban. Van példamutatás, mert Isten sohasem hagy magunkra!

anonym

„HAJDÚ-PIKNIK 2018.” KÉPEKBEN

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ újabb csapatépítő kirándulása 2018. március 23-24-25.-én került megvalósításra, az „Ahol szükség ott segítség –generációk közötti párbeszéd erősítése Hajdúböszörményben” EFOP-1.3.5-16-2016-008-08 pályázat segítségével.

Igazán festői környezetben pihenhetünk ezen a hétvégén, hiszen Erdőbényén, a Magita Hotelben szállhattunk meg, ahol kipróbálhattuk a bowlingot, jacuzzit, vagy akár a szaunát is. Mindemellett meglátogattuk az erdőbényei Illés pincészetet is, ahol igazán finom borkülönlegességeket kóstolhattunk. A

hétvége fontos programja volt még, a vizsolyi mézmúzeum is, amely szintén felejthetetlen élmény volt. Illetve vasárnap megcsodálhattuk a Boldogkői Várat is, mely igen szép élményekkel gazdagított bennünket.

Sz.A.

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ néhány dolgozója és családtagjaik

Mézes Gergő Méhészete, Vizsoly

Boldogkői Vár

Magita Hotel, Erdőbénye

Illés Pincészet, Erdőbénye

VIRÁGVASÁRNAPI DICSŐÍTÉS

Idén, március 25.-e előtt pár héttel Molnár Katus az egyik ifjn bejelentette, hogy mi fogunk szolgálni a virágvasárnapi Istentiszteleten. Ennek a hírnek a fiúk kevésbé örültek, hiszen mi nem igazán szeretünk énekelni, azonban a szombati ifis alkalmak keretein belül tartott próbákon mi is egyre bátrabbak lettünk. Ebben nagy szerepe volt Katusnak, aki mindig hatalmas lelkesedéssel énekelte ezeket a dalokat, így mi is átérezhettük Isten jelenlétét, miközben a refréneket zengtük. Két-három próba után már kellő magabiztossággal érkeztünk meg a gyülekezeti terembe az Istentisztelet előtt 10 perccel. A szolgálat természetesen nem csak a

közös éneklésből állt. Szarvas Henrik készített egy diavetítést, mely Isten Igéit tartalmazta és imádkozott a gyülekezet nevében a szószéken, Kelemen Zsani a virágvasárnapi Igeszakaszt, én pedig egy virágvasárnapi verset olvastam fel. A közös éneklésben segített nekünk Kiss Noémi, Tarján Edit, és Katus is kísért minket gitárral. Az egész dicsőítés alatt szinte tapintható volt Isten közelsége, a refrén és az egész dal hangjait fantasztikus érzés volt kiénekelni magunkból és utólag nagyon reméltük, hogy ezt az érzést sikerült továbbadnunk a gyülekezet számára is.

Gyürky Tamás

ELMARADT A VIRÁGVASÁRNAP ESTI ISTENTISZTELET?

A megszokottól eltérően, Virágvasárnap este nem a gyülekezeti teremben gyűltünk össze, hanem beültünk a hűvös templomba meghallgatni a Bach Mindenkinék Fesztivál keretében megrendezett orgonahangversenyt. Dr. Szabó Balázs volt a vendégünk, aki ezúttal orgonaművészként érkezett hozzánk. A diplomáit Budapesten, Würzburgban, Trossingenben és Rómában megszerző, számos magyar és nemzetközi nivós díjjal elismert miskolci származású, épp krisztusi korban lévő orgonaművész, orgonaszakértő, restaurátor, mesterharmónium-művész, a fiatal zenészgeneráció egyik legsokoldalúbb művésze, zeneakadémiai tanár nem először járt nálunk,

orgonaszakértőként elévülhetetlen érdemeket szerzett kiváló orgonánk restaurálásakor.

Virágvasárnap. Orgonakoncert. Nem könnyű feladat. Kivált nem az orgonistának. Én úgy éreztem, hogy Szabó Balázs becsülettel felkészült és felnőtt a feladathoz, a kihíváshoz. Szabó Balázs olvasta az Evangéliumot. Szabó Balázs tudja, hogy virágvasárnap Jézus Jeruzsálembé való bevonulására emlékezünk, tudja, hogy Virágvasárnap megkezdődik a nagyhét, amely Jézus szenvedésén és kereszthalálán keresztül feltámadásának ünnepére, Húsvétra vezet el minket. Szabó Balázs megértett valamit ebből az egész virágvasárnapi „kavalkádból”, érzékeny mű-

vészlélekkel közeledett a számárcsikón! érkező Megváltó, illetve a ruháit földre terítő, hozsannázó, majd pár nap elteltével Jézus vesztéért őrvongó jeruzsálemi tömeg témájához, megértette az ünnep üzenetének kettős voltát. Bátran állítom, hogy Szabó Balázs Isten meghívott szolgáljaként ült aznap este az orgonához, a Szentlélek irányította őt a koncerten előadott művek kiválasztásakor, Ő adta ajkára a szavakat, Ő irányította kezeit-lábait, az Ő eszköze volt.

Igaz, hogy hűvös volt a templomban, de én nem fáztam. Na, nem azért, mert egy székel ember nem fázik, pláne ha plusz kilenc-tíz fokot mutat a hőmérő. Belülről jött a meleg. Persze, lehetne mondani, hogy a székelyeknek mindig belülről jön a meleg, ugyebár szilvapálinka... De nem! Nem is magyarázom. Aki ott volt, érti, hogy miről beszélek. Aki pedig otthon maradt, legközelebb ne tegye!

És hogy a címre reflektálva eloszlassam a dilemmát, nyugodt lelkiismerettel jelentem ki, nem maradt el az Istentisztelet. Elsősorban a talentumokat osztó Teremtőnek, majd Johann Sebastian Bachnak, az ötödik evangélistának és az „evangéliumot” végtelen alázattal, annak üzenetét megértve és megélve hirdető, interpretáló Szabó Balázsnak köszönhetően egy csodálatos, lélekemelő Istentiszteleten vehettünk részt.

Soli Deo Gloria!

Király Hunor Árpád

A JÁTÉK, AZ KÜLÖNÖS.....

Bázisintézményi Szakmai nap a hajdúböszörményi Jó Pásztor Református Óvodában

2018. március 27.-én tartottak bemutató foglalkozásokat a Jó Pásztor Református Óvodában, ahol a szabad játék szerepének fontosságát jártuk körbe a résztvevőkkel. A két óvodai csoportban kiegyensúlyozott, izgalmas szabad játékot láttunk, ahol a gyermekek kedvükre tevékenykedhettek. Olyanok voltak, mint a mai gyermekek, érzékenyek, türelmetlenek, néha hangosak, egyéniségek, akaratosak. Jó volt rácsodálkozni, hogy az elmúlt években sokat változott az óvodában dolgozó pedagógusok felfogása a gyermeki játékról. Tiltás helyett megoldásokban gondolkodnak, természetes

számukra, hogy minden gyermek más és más, érdeklő őket a gyermekek aktuális igénye. A játékban természetes módon jelent meg a tanulás, amely maximálisan kielégítette a gyermekek kíváncsiságát. A bemutatókat követően elemeztük, értékeltük a látottakat, a jelenlévők megfogalmazták, hogy nem bánták meg, hogy eljöttek, hiszen sokat profitáltak a látottakból. Én személy szerint is kiemelném, hogy az óvoda hitéletéhez igazodva, milyen szépen, egyénileg (Nem felszólításra!), belülről jövő imákat mondtak a gyermekek a tízóraik előtt. Ez tudatos, következetes nevelőmunka eredménye, mely köszönhető az itt dolgozó valamennyi felnőttnek. A nap befejező része a játékról szóló előadás volt, melynek azt a címet adtam: A játék, az különös. Olyan problémahelyzetekre próbáltam rávilágítani, amelyek sokszor nehezé teszik a mindennapi játékot. Ilyen a gyermek, aki teljesen más, mint 20 évvel ezelőtt. Valamennyien más-más családi környezetből érkeznek. Nekünk mindenkire meg kell találnunk a megfelelő utat. Tudnunk kell, mire van szüksége az együtt játszó, nevető, ölelő puha fészekből érkező, vagy a mindig sietős, okos telefonos, hamburgere-

res, „Mi zu?“, családból érkező gyermeknek. S még nem említettem a válás szélére sodródó, esetleg mélyszegénységből vacsora nélkül lefekvő kisgyermeket.

A jó játékhoz, jó óvodára van szükség, ahol ráérős és ritmikus az élet, ahol a gyermeknek elegendő ideje, helye van az önfeledt játékra. Mindezek megvalósításához sokszínű, tudatos nevelőmunkára és környezetre van szükség.

Nagyon örültem, hogy az előadásra megérkezett a Baltazár Dezső Református Általános Iskola igazgatónöje és helyettese. Számomra ez azt jelenti, hogy jól működik az óvoda és az iskola kapcsolata, amely a gyermekek szempontjából nem elhanyagolható szempont.

Összességében szakmaiságon alapuló, tudásátadásra épülő, mozgalmas délelőtt volt a bázisintézményi szakmai nap. Boldog vagyok, hogy részese lehettem.

*Göröglné Bocskai Éva
óvodavezető, szaktanácsadó*

A NAGYPÉNTEKI PÁSKAVACSORA 2018. NAGYHÉT – HÚSVÉT

Ez az ünnep a virágvasárnapi Istentisztelettel kezdődött, melyen mi is részt vettünk. Néhány testvérrel felkérést kaptunk a páskavacsora előkészítésére.

A kenyérről nem sok ismeretünk volt, azt hallottuk, ez kovásznélküli sőtlan lepény.

A próbálkozásunk nehézségei a sütéskor jelentkeztek igazán!?

• Sütőben • Sütőlapon • Palacsintasütőben • Gyúrni vagy kavarni

Milyen legyen az állaga?

Merültek fel bennünk a kérdések sorozata.

Nagypéntekre a végeredmény összeállt; elkészült a páska lepény (kenyér). A vacsorához beszereztük a hozzávaló keserű füveket, vagyis a zöldségeket: retek, újhagyma, levélsaláta, torma, petrezselyemgyökér.

Érdekelte volna bennünket, miért éppen ezek a zöldségek?

Választ nem kaptunk mondván: majd megértitek!

Asztalra kerültek a zöldségek mellé a sült bárány, a páska lepény, a bor, a sós

víz (ami a könnycseppeket jelképezi), a habarcs (ami reszelt almából, darabolt dióból és vörösborból állt.)

Áhítat után filmvetítésre került sor, melynek címe: A Messiás.

A film tanulságos, lelkiekben nagyon gazdag volt számunkra. Szembesültünk egy szemtanú vallomásával, aki végig jelen volt Jézus tanításainál, szenvedésénél, kereszthalálánál és feltámadásánál.

Ez a bizonyágtétel azért érdekes a számunkra, mert a zsidó nép Jézust nem fogadta el Messiásnak.

A családban egyedül Jehuda volt, aki az Úr tanítványaként és egyben szemtanúként bizonyágot tett. A film párhuzamot vonva mutatta be a családon keresztül a páskavacsora és Jézus élet történetének jelentését.

Mit is jelent ez?

• Páska bárány:

Jézus az ártatlan bárány. Teste az igazi kovásztalan kenyér, mely lejött a Mennyből.

• A kovász:

A bűn és a megrontás jelképe.

• A Messiás bűn nélküli volt és Szent.

A páska kenyeret a szenvedés kenyerének nevezzük.

A kenyér megtörésének jelképe Jézus Testének megtörését jelenti. A Messiásnak tényleg szenvednie kellett.

Miért is tálaltunk a páska bárányhoz keserű növényeket?

Mert a keserű növények a kínokra emlékeztetnek bennünket, de még inkább

Jézus szenvedésére, a mi bűneinkért.

A film végén kaptunk választ kérdéseinkre, melyet az előkészület során feltettünk.

Mit is jelent számunkra ez a történet, Jézus kereszthalála?

Mondhatnánk azt is, hogy borzasztó. De mégis, ha hittel szemléljük, és az Igéből is tudhatjuk, hogy a mi vétkeinkért halt meg, hogy örök életünk lehessen.

Dávid is a Zsoltárok k. 22,17. és a 22,19. megprófétálta Jézus keresztre feszítését.

Ézsaiás 7,14. a szűz általi születést, Ézsaiás 53,2-12. Jézus szenvedésének történetét olvashatjuk.

Számunkra a film tanulsága és igen szívet melengető része, mikor a kislány megtalálta az elrejtett páska kenyeret és ezért jutalmat kapott.

Ez a mi életünkben is jelen van, ha keressük Jézust, megtaláljuk, és jutalmunk az örök élet ajándéka lesz.

A nagypénteki páskavacsora megélése lelkiekben és hitben megerősödve még inkább vágyat ébresztett bennünk az Úrvacsorai közösségre. 1Kor. 11,23-34.

A Heidelbergi Káté 42. tétele még egy gondolatot ébreszt:

„Ha Krisztus meghalt érettünk, miért kell nekünk is meghalni?

A mi halálunk nem bűneinkért való elégtétel, hanem csak meghalás a bűnnek és átmenetel az örök életre.”

/Heidelbergi Káté 42./

Ludánszkiné Katika és Tóthné Erzsike

NAGYPÉNTEKI ELCSENDESEDÉS

Nagypénteken, az Igei bevezető után a Filmklub keretében egy filmet láttunk, amelynek a Messiás volt a címe. A film egy zsidó családról szól, ahol az egyik fiú elfogadta Jézus Krisztust, Isten Fiát a saját Messiásának, Megváltójának. Ez igen nagy zűrzavart jelentett az egész családnak, főleg az apának, mert egy zsidó ember számára Istenkáromlással ér fel az, ha valaki „elhagyja ősei vallását”, a zsidó, a mózesi törvényt és szertartásokat. Sok vita, harc után, a film végére az apa is megvilágosodott, és rájött, hogy az Írások valóban a Messiásról, Isten Fiáról, Jézus Krisztusról, mint Megváltóról, Királyról szólnak.

Isten ezt akarja elvégezni ma is sok vallásos ember életében, legyen katolikus, református, vagy egyéb vallású, hogy ne a vallásához ragaszkodjon foggal, körrömmel, hanem hogy Jézus Krisztust, az egyetlen Üdvözítőt fogadja el. Ben-

ne higgyen és örüljön, Benne pihenjen. Ámen!

Jézusban szeretett, elfogadott, értékes, kedvezményezett, boldog, megmentett, bocsánatot nyert, igaz, gyógyult, teljes ember vagyok. Ámen!

A film megtekintése után Széder esten vehettünk részt, ahol az Utolsó vacsorát elevenítettük fel Tiszteletes asszony szervezésében. Jézus korabeli Páska étkek voltak a terített asztalon. A közös vacsora előtt megismerkedhettünk az ételek jelentésével. A Páska a szabadulás emlékünnepe a zsidók számára. Jézus Krisztusban teljesedett be, aki a mi Páska Bárányunk, aki értünk áldozta önmagát. Mi, keresztyének már az Úrvacsorát kaptuk és itt emlékezünk arra, amit Jézus értünk tett. Ezért van teljes bocsánatunk és gyógyulásunk, mert teste megtöretett és vére kiontatott.

Ahogy ettük a bárányhúst és a köretet, emlékezhettünk az Úr nagy megváltó ál-

dozatára és halálára miérettünk, és hogy Ő táplál minket, Önmagát kínálja.

Isten mondta – midőn látom a vért, megkíméllek titeket. Az ítélet, a büntetés az Úr Jézust érte helyettünk, minket megkímélt. Milyen nagy kegyelem! Milyen csodálatos Megváltónk van! Halleluja! Dicsőség az Úrnak! Fogadd el! Higgy Benne! Örökre megmenekülsz!

Varga Zotán

ZENÉS IRODALMI EST

Mindig nagy várakozás van a szívemben egy-egy zenes Irodalmi est előtt, akár az adventi időszakban, akár a Feltámadás ünnepére készülődve.

Jólesik elcsendesedni, az Úrra figyelni az írók, költők, zeneszerzők alkotásain keresztül is.

A vers és a zene, két egymástól elválaszthatatlan dolog, felemeli a lelket,

üzenetet hordoz, Istent dicsőítő gondolatokat fogalmaz meg.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy férjem a kezdetektől szolgál versmondóként (ez büszkeséggel tölt el), így én már az előadás előtt elmélyülhetek a műsorban majd hallható írásokban.

Az idén Nagyszombaton került sor erre az eseményre. A Nagypénteket követő

csendben igazi élményben volt részünk mindazoknak, akik jelen voltak.

Somogyi László nagytiszteletű úr rövid Igehirdetésében is utalt erre a csendre, és hangsúlyozta: "Jézus Krisztus hív magához minket az Istenes verseken keresztül is, az Istent dicsőítő énekszámokon, zeneszámokon keresztül is."

Felcsendült Handel: Hallelujah című zeneműve, majd Áprily Lajos, Márai Sándor és Wass Albert írásait hallgatva a tavaszra hangolódhattunk, ez pedig a természet megújulásán túl a lélek újjászületését is jelentheti. A három fa legendájáról szóló norvég mese után Reményik Sándor, Vas István, Mezey Katalin, Márai Sándor, Juhász Gyula, Dsida Jenő, Árvay Emil, Sík Sándor, Rónay György, Áprily Lajos, Weöres Sándor, Kányádi Sándor, Tamási Áron alkotásai végigvezették a hallgatóságot a Nagyhét eseményein. Énekek, hegedű-és zongorajátékok tették teljessé az előadást.

Hálát adunk a Teremtőnek azért, hogy vágyat és erőt adott Mezőné Szabad Erzsébet presbiternek az irodalmi alkotások felkutatásához, a műsor összeállításához!

Hálás a szívünk az önkéntes versmondók és az énekkar szolgálatáért, Bertalan Jánosné karnagy áldozatos munkájáért, valamint Karácsonyi Kiss Lászlóné hegedűjátékáért, Harsányi Lászlóné zongorakíséréteért, és köszönet illeti Somogyiné Gyüre Máriát a kivetített illusztrációkért.

Nagyné Kiss Anikó

SZAKMAI TALÁLKOZÓN JÁRTUNK A CSIPKE VÁROSÁBAN

2018. április 6-7.-én került megrendezésre a Református Óvodák XXVII. Kárpát-medencei Szakmai találkozója Kiskunhalason, a Református Egyház-község Gyülekezeti házában 320 óvodapedagógus részvételével. A kiskunhalasi 25 éves Gólyafészek Óvoda vállalta idén a házigazda szerepét ennek a szép konferenciának.

Pénteken délelőtt a Halas Rádió közösségi termében került sor a regisztrációra, majd a gyülekezeti házában Édes Árpád, a Kiskunhalasi Református Kollégium elnök-lelkipásztora tartott nyitóáhitatot. A felolvasott Igéből kiemelte, hogy a fel-támadás reménységében legyünk együtt, és bízunk abban, hogy a munkánk nem hiába való. Az országnak, a családoknak élő reménységre van szükségük. Fontosnak tartotta hangsúlyozni, az óvodák feladata a reménységgel való magvetés, ami nagyfokú örömmel jár együtt.

Köszöntőjében Dr. Papp Kornél, a MRE Zsinati Hivatalának Oktatási Irodájának vezetője örömmel közölte, hogy most már 78 református óvoda működik hazánkban, és további 70 fog megépülni állami támogatásból az elkövetkező öt éven belül.

A Gólyafészek Óvodába járó gyerekek vidám műsora után szakmai program kezdődött.

Szabadi Edit, az RPI pedagógiai előadója, a konferencia főszervezője és levezető elnöke, bevezetőjében ismertette a kétnapos előadássorozat részleteit.

A konferencián kiemelt szerepet kapott az óvodai kommunikáció, mely téma elméletét és sajátosságait jól összegezte előadásában Dr. Szőke-Milinte Enikő egyetemi docens.

Az ebédszünet idejében alkalmunk volt megismerkedni Kiskunhalas belvárosával, illetve tárlatvezetéssel egybekötött kiállítás nézésre invitáltak, a Thorma János Múzeumba, ahol a nagybányai festők alkotásaiban gyönyörködhattünk az újonnan átadott épületben.

A továbbiakban Szabadi Edit (PRI) alapos szakmai részletességgel ismertette a kommunikációs kompetencia fejlesztését az Óvodai Nevelés Alapprogramjában és Pedagógiai Programban. A délutáni előadások számos gyakorlati példát tartalmaztak. Vargáné Dr. Nagy Anikó, egyetemi adjunktus, egy rendkívül sokszínű kora kisgyermekkorai ne-

velésről szólt, amikor nyugat-európai tapasztalatait osztotta meg a hallgatósággal. Előadását tudományos vizsgálatokkal igazolta és személyes élményeivel kiegészítve tette érdekessé. Bepillantást nyerhettünk az olasz Reggio világhírű pedagógiájába, a hazai érzelmi neveléstől eltérő angol gyakorlatba és a svéd erdei óvodák hétköznapjaiba is.

Mentálhigiéné az óvodában címmel Dr. Kelemen Lajos, egyetemi docens tartott előadást, melyben az óvodapedagógusok stressz és konfliktuskezelésének lehetőségeit boncolgatta. A jó humorral átszótt előadáson sokszor magunkra ismerhettünk egy-egy példa kapcsán és remek megoldási javaslatokat hallhattunk az adott problémára. Bizonyára másoknak is megnyerő volt a szuggesztív előadó, akit a hallgatóság vastapsal jutalmazott. Ugyancsak színvonalas volt Dr. Kádár Annamária mesepszichológus, a Kolozsvári egyetem docensének előadása, melyben az óvodáskorú gyermekek sajátos mesevilágát tárta fel.

A sokféle, magas minőségű szakmai előadás mellett többféle fakultatív program is várta a résztvevőket: táncház, éjszakai fürdőzés, bowlingozás. Lehetőség kínálkozott megnézni a vendéglátó Gólyafészek Óvodát, a református templomot, és a világhírű halasi csipkét is.

Hálás szívvel köszönjük a szervezők minden részletre kiterjedő lelkiismeretes munkáját, mellyel a rendezvény magas színvonalát biztosították. Élményekkel, új ismeretekkel gazdagodva térhettünk haza a Református Óvodák Szakmai Találkozójáról.

Gajdánné Tóth Éva

„TI VAGYTOK A FÖLD SÓJA”

Ünnepélyes keretek között adták át a Jó Pásztor Református Óvodánk gyermekei számára kialakított sósobát 2018. április 10-én. A rendezvényt a legkisebbek, a Csillag csoportos gyerekek nyitották meg, énekes-verses szolgálatukkal fejezték ki hálájukat és köszönetüket a létesítményért. Majd Gyüre Anikó intézményvezető a fenti Igével fejezte ki köszönetét mindenkinek, aki segítséget nyújtott a sósoba létrejöttéért. Egy régóta dédelgett álom vált valóra általuk és Isten, gondoskodó szeretete által. Hiszem, minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való- mondta. A parajdi és himalájai sőtömbök is Isten által teremtett részei, képződményei világunknak, mely

nem csak ízesítésre szolgál, de segítséget nyújt, mind gyermekeink, mind a felnőttek egészségét szolgálják. Somogyi László lelkipásztor elmondta, hogy az egyébként is jó légkörű óvodában segít megtisztítani a gyermekek és felnőttek lelkét is egyaránt. A továbbiakban dr. Szim Katalin a Népegészségügyi Osztály főorvosa tartott előadást a sóterápiával kapcsolatban. Örömet fejezte ki, hogy egy óvodában sóterápiás tornaszobát, természet alakítottak ki, hiszen az egészségmegőrzésnek, prevenciónak egyik nagyon-nagyon fontos része, hogy ne kerüljön sor a betegségekre. A gyermekek tisztább levegőt lélegezhetnek be, hiszen a sókristály tisztítja a levegőt maga körül.

Fontosnak véli a helyes légzéstechnikát, tehát figyelmeztessük az itt tartózkodó gyermekeket, hogy zárt szájjal az orrukon át vegyenek levegőt. A só nemcsak megszűri, de átmelegíti és páratartalom szempontjából is optimalizálja a levegőt, megszűri a kóros hatásoktól, amit modern korunk vívmányai okoznak (pl. okostelefon, TV). Hangsúlyozta, hogy a lázas, akut betegségben szenvedő gyermekeket nem szabad a sósobába vinni, nekik az otthoni sóterápiával, ágynyugalommal lehet felgyorsítani a gyógyulást. A szülők öröme és meglepedésére használjuk „sós tornaszobánkat” a mindennapokban, rendszeresen.

Kövérné Erdős Éva

HITTANVERSENY 2018 TAVASZÁN

Az elmúlt évek szokásához híven idén is megrendezésre került az általános iskolások hittanversenye, április 14-én, délután 3 órától. Elsőtől hatodik osztályig vártuk a lelkes fiatalok jelentkezését, ennek megfelelően minden korosztály képviseltette magát a megmérettetésen. Külön hálaadás van a szívemben, hogy a bodaszőlői Zeleméry László Általános Iskola is képviseltette magát hét gyermekkel.

A József történetekkel kapcsolódó feladatokkal kellett megbirkózniuk, melyek közül volt olyan, mely inkább a kisebbeknek, míg mások a nagyobbaknak kedveztek. Vegyes csoportokban indultak a tanulók, igyekeztünk, hogy minden csapatban, valamennyi korosztály kép-

viseltesse magát. Az első feladatban egy rejtvényt kellett megoldaniuk, majd bibliai kvíz várt megoldásra. A kisebbek külön élvezettel válogatták az összekevert különböző olajos magokat, és fedezték fel, hogyan juthatnak ki a labirintusból. Az utolsó és egyben a főfeladat pedig a szabadban vette kezdetét, ahol egy kis kincskereséssel voltak megbízva a fiatalok, mellyel, ha megtalálták, még külön is kellett foglalkozniuk.

A verseny alatt végig csipegetnivaló is volt, hogy könnyebben menjenek a feladatok, melynek nagyon örültek. Amíg vártunk a kezdésre, addig énekléssel ütöttük el az időt, és egy rövid, játékos bemutatkozással. Sok-sok öröm, nevetés volt,

és persze izgalom. Értékes ajándékok voltak a helyezettek jutalmai, melyekért keményen megdolgoztak a gyermekek. Jó volt látni, hogy szépen kovácsolódtak össze a csapatok, a kezdeti izgulás hamar alábbhagyott, s teljes erővel indultak neki a versenynek. Mindannyian Krisztuséi vagyunk, s azért gyűltünk össze, hogy az Írásban együtt mélyüljünk el, a gyermekek is felszabadultan ismerkedtek egymással a verseny alatt. Köszönöm az Úrnak, hogy ha még kevesen is, de eljöttek és együtt lehettünk velük!

*Tóth-Serbán Orsolya
hittanoktató*

IFIS SZALONNASÜTÉS

2018. április 14.-én egy jó hangulatú szalonnasütésen vettem részt az ifi keretein belül. Az ifi új tagjaként nagyon örültem, hogy máris egy ilyen izgalmas programon vehettem részt, kicsit kizökkenve a hétköznapiakból. A közös sütögetés ál-

tal volt alkalmam jobban megismerni a többieket. A tűz körül sokat nevtünk, beszélgettünk és persze elfogyasztottuk a finom ételt, amit készítettünk. A tűz mellett, estére mikor már a Nap is lenyugodott igazi tábori hangulat kerekedett.

Az ifi tagjai nagyon kedves, befogadó társaság, és örülök, hogy megismerhettem őket. Nagyon jól éreztem magam és boldog vagyok, hogy egy ilyen jó közösségbe tartozhatok.

Nyíri Daniella, ifis

TAVASZKÖSZÖNTÉS 2018-BAN IS

Április 15.-én ismét vidám gyermekereg köszöntötte a várva várt tavaszt a Jó Pásztor Református Óvodában. A kisgyermekek ösztönösen boldoggá válnak, amikor a hosszú tél után megérkezik a várva várt tavasz. Örülnek annak, ha minél több időt tölthetnek a szabadban.

Tavasszal felélénkül az élet, kizöldell a fű, virágba borulnak a fák és felkészülnek a gyümölcsstermesre. A téli álmat alvó állatok felébrednek és munkához látnak, felkészülnek az utódok fogadására. Felpezsdül az élet és egy új kezdődik.

Tavasz van. A te életedbe is eljött már a tavasz? Meghalt-e már a régi –bűnös- természet benned? S rügyezik-e már az új? Egy új életre gondolva elsősorban a gyermek születése jut eszünkbe, ezért is volt olyan kedves a szívünknek, hogy a reggel egy keresztelő ünnepséggel indult. Ezt követően a Csengettyű csoport szolgálata hangolta szívünket Végh Tamás tiszteletes Igehirdetésére.

„Helyeden vagy-e?“, avagy „Honnan tudjuk, hogy hol a helyünk?“ - hangzott a kérdés. Megkaptuk hozzá a tervrajzokat,

és ez az örökérvényű Könyv világosságot gyújt a szívünkbe, ha engedjük, hogy átforgalmazza az életünket.

Az Ige üzenetét az énekar alábbi éneke erősítette meg lelkünkben:

„Új szívet adj, Uram énnekem, új szívet adj én Istenem, amely csupán csak Teérted ég, s Véled jár szüntelen, csak Véled szüntelen.“

Kívánom minden kedves testvéremnek, hogy élje át a következőket: *„Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, íme újjá lett minden“ (2Kor 5,17).*

EVANGELIZÁCIÓ

Gyülekezetünkben 2018.04.15-18.-ig eszténként, Evangelizációs nyílt előadásorozatot tartott Végh Tamás, Budapest-Fasori ny. lelkész úr. Az előadások központi témája a „Helyeden vagy?“, kérdés volt, mely első hallásra is valóban nagyon is aktuálisnak hangzik mai világunkban, és az előadásokat meghallgatva ez további megerősítést is nyert. Nagytiszteletű úr előadasmódja, stílusa, kisugárzása olyan jó hangulatot teremtett, az egyes témák során, olyan magával ragadó módon tudott hatni a hallgatóra, hogy az előadás alkalmas volt arra, hogy az Isten közelébe először érkező és a régóta hitre jutott

hallgatók részére is igazi lelki felfrissülésként hatott, önvizsgálatra "kényszerített". Nagyon érdekes, értékes esti program volt az előadásorozat, de természetesen ennél lényegesen több volt. Válaszokat, megerősítést kaphattunk hol vagyunk, hol tartunk életünkben, honnan tudhatjuk, hogy a helyünkön vagyunk-e, Jézus Krisztus életünk része-e, ha igen engedjük-e, hogy életünkben a helyén legyen, éljük, átéljük-e azt a „mennyei programot”, amelyet Isten készített el számunkra. Azt gondolom, olyan témákban, olyan előadásokat hallhattunk, amelyet minden embernek életében egyszer

meg kellene hallgatnia. Az előadásoknak nemcsak jó, hanem meghitt, bensőséges hangulata is volt. Ezt tovább fokozta Baja Zoltán presbiter testvérünk bizonyágtétele, amely őszinte, tiszta stílusával megérintette a hallgatóságot, és bizonybizony, Nagytiszteletű úrra is olyan hatással volt, hogy az eredeti témától elkarnyarodva, őt is őszinte bizonyágtétellel készített. Olyan pillanatok voltak ezek, amelyeket felemelő volt átélni, az egész evangelizáció során azt érezhette a hallgató, hogy a helyén van.

Tiliczki Imre

HELYEDEN VAGY?

2018. április 15.-én, a vasárnap délelőtti Istentiszteleten egy négynapos evangelizáció, nyílt előadásorozat vette kezdetét a hajdúböszörményi Kálvin téri reformá-

tus templomban. A várva várt Igehirdető Végh Tamás volt, a budapesti, Fasori gyülekezet nyugalmazott lelképásztora. Jézus Krisztus keresztjének drága üzenetét most a „Helyeden vagy?“, kérdés köré szervezte. Hétfőtől szerdáig délelőttönként pedig bárkit várt lelki beszélgetésre.

Ember, aki nincs a helyén (ApCsel. 9, 1-2) Az öldökléstől lihegő ember, aki Krisztust üldözte... Akár magunk közelében is kereshetjük ezt a hozzáállást. Sokszor azt hisszük, tudjuk a helyünket, de sajnos nem tudjuk. Saul, vagy aki nem

engedi Jézus közelébe a rábízott gyermekeket? Ugyanaz. Saul, vagy aki nem vesz energiát magához a tervrajz szerint a hetedik napon? Ugyanaz. Saul, vagy aki nem látja az univerzum csodáiból Istent kirajzolódni? Ugyanaz. Saul, vagy aki csak akkor hinne, ha előbb kezét foghatna Istennel? Ugyanaz. Saul, vagy aki nem látja, hogy a Biblia több ezer éve nem vélekedik, hanem kijelent? Ugyanaz. Saul, vagy aki szerint az Újszövetséget hamarabb írták, mint az Ószövetséget? Ugyanaz. Saul, vagy aki nem látja, hogy

ő teremtmény, épp ezért sáfár? Ugyanaz. Saul, vagy aki csak szájával vallja az Urat, de cselekedetei visszasák? Ugyanaz.

Beszédes szemléltetésben láthattuk a magát trónra emelő ember szimbólumát. Nagyon kell vigyáznunk! Akkor is, ha ezzel nem vagyunk tisztában! Mert mehetünk a saját fejünk után, de a játékszabályokat akkor is a Teremtő alkotta. Tervrajza szerint az ember nem autonóm, Tőle független lény, örömeinket nem sajnálja, hanem keveselli. Ne áltasuk magunkat! Ha életünk irányítójának nem az Úr Jézus Krisztust fogadjuk el, akkor már nem tehetünk szemrehányást Istennek: Uram, becsaptál, nem úgy alakult az életünk, ahogy szerettük volna.

Ember, akiért Isten mindent megtett (1Tim. 1,15). Bízunk benne, hogy olyan sokan leszünk, át kell mennünk a templomba. Sajnos nem így lett, de akkor is több arcot láthattunk, mint egy átlagos vasárnapon. S külön öröm, hogy nemcsak Kálvin térieknek szólt az Ige...

Amint elfogadjuk, amit tett értünk a Teremtő, azonnal a helyünkre kerülünk! Ha pedig sokan vagyunk a helyünkön, akkor már egyenes út vezet az ébredéshez. De csak vezetne, mert annyira megörülünk a saját megtérésünknek, hogy aztán már ugyanúgy belesüppedünk a gyűjtögetés szenvedélyébe, mint akárki más. Holott azt kellene kérdeznünk minden nap Istentől: Uram, mi az, amit tehetnék a Te országodért? Ha tele van a szívünk Jézussal, s foglyul ejtettünk Neki minden gondolatot. Borzasztó, hogy az embereket mégis úgy kell rábeszélni a normális, örömteli életre. Jobban kell nekünk az istentelen, ezért depressziós élet. A Teremtő minket, hívőket helyezett ebbe a világba, hogy életünkkel úgy világoztunk, hogy rámutassunk, dicsőséget szerezve az Ő nevének. Ez csak akkor működő életprogram, ha a Főnök az életünk központja. Meglehet mindene egy

embernek, de ha nincs igazi életöröme, akkor kárba veszett az élete. Az új életünk nem múlik el a halállal.

Ha már rádöbentünk elveszett állapotunkra és arra, hogy Isten értünk mindent megtett, akkor már jöhet **A nagy fordulat** (ApCsel. 9,1-6). Az Igehirdetés előtt megtudtuk, hogyan lett Baja Zoltán testvérünkől partra vetett halból vízben élő hal.

Ember, aki a helyén van már (ApCsel. 9,6-20). Magi István, és felesége, Luca, mivel már a helyükön vannak, elmondták feladataikat, melyeket Istenért végeznek. Bizonyágtételük után azzal kezdte tiszteletes úr az Igehirdetését, hogy magyar ember ilyen jól még nem élt, mégis depressziós. De ha valaki talál is valamit, annak is csak ideig-óráig tud örülni. Példának említette Balczó Andrászt, mert ha valaki, ő aztán igazán kapott értékes dolgokat, világbajnoki eredmények egész sorát. Mert Isten úgy teremtett meg minket, hogy csak Jézus Krisztusban találhatjuk meg lelkünk minden boldogságát. Az egész Édenkert egyetlen templom volt, ma a mai templomokban keressük az Édenkert nyomait.

Ember, aki mennyei programot él (Gal. 2,20) Az Atyaisten Jézus Krisztus kereszthalálával azt szeretné, ha újra Ő ülne a trónon helyettünk. Amikor megtérünk, visszatér az eredeti állapot. Sose várjunk addig, amíg rendbe hozzuk magunkat, mert az a pillanat nem fog eljönni. A kedvező helyzet olyan, mint amikor Saula ráborult az élet, vagy mint, amikor Péter megalázkodik a csodálatos hal-fogásnál. A totálkáros emberért a Biblia szerint Jézus Krisztus halt meg. Ez nem emberi okoskodás, ez isteni terv. Ha hit ébred bennem, akkor látom elveszett állapotomat. Isten azt mondja, megváltottalak, gyere, tedd ide a kereszthez a bűnbatyudat, mindent kifizettem! Menj el, kérj bocsánatot mindenkitől, innentől

kezdve Én vagyok a főnök! Aki befogadta Őt, azok Isten fiaivá lettek. Amikor valaki megtér, akkor starthoz áll. Akárhogyan állítjuk meg Pál életének filmjét, minden jelenetben Isten országát építi. S ha ez sok gyülekezeti taggal így történik, akkor sokak élete változik meg. Az is igaz, nem sokan vágyunk Pál babérjaira: üdözték, megkövezték, hajótöréseket szenvedett! Mégis megérte neki: mindent szeménekné ítélt Jézus ismeretének gazdagságáért. A valódi cél, hogy legyen nekünk is eltéve az igazság koronája. S akkor lesz áldott életünk, nem örömködő, hanem boldog. Neki növekednie kell, nekünk pedig alászállnunk.

Az első evangelizáció után Végh Tamás elnézést kért tőlünk, ha megbotránkoztatott volna minket, de ő csak a saját temperamentuma szerint tudja a szívére helyezett Igét hirdetni. Testvérek, nem volt ezzel semmi gond, alázata, elkötelezettsége így is teljesen kiviláglott. Ám a tervet nem sikerült pontosan betartania, ezért az itt felvázoltak nem ilyen időben hangzottak el. A mondanivalóját a Szentlélek szerinti örömmel vettük. A valódi történet és Végh Tamás egyedi előadómódját a <http://www.hbrefkalvinter.hu/igehirdetesek> oldalán ellenőrizhetjük. De semmiképpen ne hagyják ki, ha hallani szeretnének:

- a főtí ébredéséről,
- Baja Zoltán, a Magi házaspár és Hege-dűs János bizonyágtételéről,
- keresztyén emberek hatásáról a környezetükre,
- újra Saul ébredéséről,
- Liza néni áldásos tevékenységeiről,
- arról, miért veszélyes hely a templom,
- Isten szeretetének működéséről,
- Isten házasságszerző módszeréről,
- a vasárnap virágot áruló néniről,
- arról, mitől lepődött meg egy NATO tisztt,
- nemcsak Somogyi Lászlóról, hanem Somogyi Péterről is,
- bűneink hozzávetőleges számáról,
- egy gonosz árulóról,
- a teremtés kontra evolúció harcok hatásairól,
- az emberekről, akik imádkoznak az evangelizációért!

Minden nap így kell felkelnünk: Uram, ma mit tehetek a te országodért? Az Istentisztelettel lehet számolni, de ha Jézust valóban beengedjük az életünkbe, akkor Neki rögtön lesznek ötletei, és az életünk izgalmassá válik!

Gyürky Katalin

TIZENKÉT ÉV AFRIKA ÚTJAIN

Engem is, mint a legtöbb európaít, lenyűgözött Afrika. Ezért aztán izgalommal, és bevallom némi romantikus elképzeléssel mentem el édesanyámmal Dr. Keszi Krisztina orvos-misszionárius vetített képes előadására 2018. április 19.-én.

Nem csalódtam. Afrika tényleg gyönyörű, változatos kontinens. Magával ragadja az odaérkezőt, ez azonnal kiérződött Dr. Keszi Krisztina szavaiból. De a valóság korántsem romantikus. A doktornő szavai és az általa készített képek, nagyon is embert próbáló világba repítettek el minket.

Krisztina, több mint 12 évet szolgált Zambiában a Nemzetközi Liebenzeli Misszió által működtetett missziós kórházban. A feladata az volt, hogy a kórház egyedüli orvosaként ellássa az intézmény 50-60 kilométeres körzetéből érkező betegeket, köztük sok AIDS beteget. Ezek az emberek távol a városoktól, földművelésből élnek, dolgoznia kell a család minden tagjának, a gyermekeknek is. Nincs jövedelmük, így ha betegek lesznek, csak a missziós kórházakban kaphatnak segítséget, hiszen az állami egészségügy vidéken szinte nem működik. Ezért betegen, vagy beteg gyermeküket karjukban cipelve, 20-30 km-t gyalogolva érkeznek a kórházba. A doktornő elmesélte, hogy mivel nem volt másik orvos hajnalban

kellett kelnie, ellátnia a kórházban fekvő betegeket, majd ezután a távolról érkező betegeket. Munkáját csak néhány szakképzett ápoló segítette. Mégis az orvosi munka mellett mindig szakított rá időt és erőt, hogy lelki támogatást nyújtson: megtanulta a helyi lakosok nyelvét, evangélikációs írásokat fordított, hogy minél több emberhez eljuttassa Isten üzenetét.

A szabad idejében sem pihent. Vasárnapi iskolákat hozott létre a környéken, sokszor a szabadban tartva az órákat a gyermekeknek. Szinte belesajdultak a tagjaim, amikor elmesélte, hogy az esős évszakban néha úgy indult el a 10-15 km-re lévő vasárnapi iskolai helyszínre egyikére, hogy nem tudhatta, egyáltalán lesz-e ott valaki. Mégis ment. Kapta az erőt Istentől, mert szerintem az emberi kitartás nagyon is véges. Ő elkérte és megkapta Isten áldását a munkájára. Nyomdai kiadványok híján saját maga rajzolta a bibliai történeteket megelevenítő képeket, feladatokat. Egészen megdöbbentem, amikor elmondta, hogy többfordulós vizsgát szervezett az odajáró gyermekeknek.

Megvallom, elszégyelltem magam. De egyben inspirálódtam is. Milyen akadályokkal kell nekünk szembesülnünk, amikor el akarjuk vinni az emberekhez Isten üzenetét? Gyalogolnunk kell 15-

20 km-t úttalan utakon? Félretéve saját szükségleteinket, szabadidőnket, pihenésünket, az emberi teljesítőképeség határáig eljutva kell tennünk a ránk bízott feladatokat? Nem. Dr. Keszi Krisztinától megtanultam: Isten „csak” annyit vár el tőlem, hogy bízzam Rá teljesen magam. Ahogy a misszionáriusnő tette, teszi. Isten majd mutatja az utat, adja az erőt, a kitartást és megadja az áldást is!

Édesanyámat, aki néhány éve már látta és hallotta a misszionárius beszámolóját, lenyűgözte az azóta bekövetkezett fejlődés: a hitre jutó gyermekek és felnőttek. A szervezett foglalkozások, táborok, a javuló körülmények. Kezdetleges formában, de templomok épülnek, ahol vasárnaponként összegyűlnek a környék lakói, férfiak és nők. Egyre több helyi lakos kapcsolódik be a missziói munkába, Krisztina is több segítőt „nevelt” így maga mellé.

Hálát adunk Istennek Dr. Keszi Krisztina testvérünkért és minden missziós munkát végző testvérért, mert fáklýák ők, akik fényt adnak, példát mutatnak nem csak az elmaradott vidékeken élőknek, hanem nekünk is. Isten áldja meg életüket, munkájukat!

Szabó Mártonné és Kathi Éva

DR. KESZI KRISZTINA LÁTOGATÁSA „NÁLUNK”

Közvetlenül az evangélikáció - sorozat után, április 19.-én ellátogatott a mi gyülekezetünkbe Keszi Krisztina misszionárius. Maga a szótó: misszió – latin, jelentése: küldés, küldetés. Innen a misszionárius szó, ami a keresztyén vallás képviselőjében, általában hazáján kívül, hittérítő, szolgáló személy. Én nagyon vágytam erre az alkalomra. Őt eddig csak

hallásból ismertem. Ezúttal személyesen is találkozhattam az Úr odaszánt életű szolgálójával.

A beszámolója által hiteles képet kaphattunk a külmiszió tartalmáról, a küldetésvállalás mikéntjéről. A vetített-képes előadás valóságghú volt. Láthattuk a kórházat, amely Mungwiban, Zambia egyik városában található. Itt szolgált, gyógyított a testvérnő 10 éven át egyedüli orvosként. Minden erejét és idejét átadva, ezen misszióknak.

Aztán újabb és újabb képek következtek az ott élő családok, gyerekek között végzett szolgálatokról. Biblia-történet tanítás és evangéliumi énekek tanítása, Istentiszteletek tartása. Még egy meglepetés is volt számunkra. Magyar nyelven tanultak meg egy éneket. Egyébként a misszionáriusnő megtanulta az ottani törzsi nyelv alapfokát, hogy közvetlen,

szeretetteljes, és akadálymentes legyen az ottani tevékenysége. Keszi Krisztina őszintén ecsetelte a Mungwiban és a közeli falvakban lévő egyszerű, olykor viszontagságos élethelyzeteket; pl. életviszonyok, gyülekezeti helyek, alkalmak, stb.

Az egyik kérdésre én is visszaemlékszem: „Hogyan lehet a külmiszióba jelentkezni?” Ő arra hívta fel a figyelmünket, hogy elsődlegesen, csak ha az Úr Jézus elhívását megkapja valaki, akkor induljon el, erre a próbákkal teli misszióra. Ő még visszamegy, mert az Úr nem vonta vissza tőle az elhívását.

Az ott látottak bizonyítják számunkra: „Nem az a kipróbált, aki magát ajánlja, hanem akit az Úr ajánl.” (2Kor. 10,18)

Dienesné Veres Erzsébet

...AZ IFISEK ÉS A KONFIRMANDUSOK...

Április, május környékén a gyerekeknek nincs sok szabadidejük, mi mégis úgy gondoltuk, hogy az egyházközség által szervezett szombat délelőtti programra elmegyünk, melyre az ifisek és a konfirmandusok is meghívottak voltak. Április 28.-án kora délelőtt három autóval összesen 17-en utaztunk Debrecenbe. Nagyon jól éreztük magunkat több szempontból is. Például játékosan mutatkoztunk be egymásnak. E mellett jó érzés volt, hogy kedves emberek vettek bennünket körül. A kikapcsolódást segítette, hogy együtt fagyiztunk és sétáltunk a nagyerdőben. A Debreceni Egyetemet is megtekintettük. A napsütéses meleg idő is kedvezett nekünk abban, hogy emlékezetes legyen számunkra ez a közös alkalom.

Varga Dorina
Rebeka és Soltész Anna

...A GYÜLEKEZET IFJÚSÁGA, REGGEL ELINDULTAK...

2018. április 28.-án a gyülekezet ifjúsága, reggel elindultak, egy olyan délelőttre, ami szerintem nekünk örök emlék marad. Az ifisek, és a konfirmandusok egy közös hétvégére elmentek

a debreceni Nagyerdőbe egy közös délelőttre kikapcsolódni, ismerkedni, és még pár meglepetésre is számíthatunk.

Én személy szerint nem nagyon tudtam, hogy kik mennek. De nagyon megörültem, amikor az autóban, amiben én ültem, egyből ismerős arcokkal találkoztam. Az szerintem érdemlésre méltó, hogy a Tiszteletes úr és felesége, és a segédlelkész István vitt minket autóval, akit mi tavalyi konfirmandusok nagyon jól ismerünk.

Amikor megérkeztünk a Nagyerdőbe elsőnek beszélgettünk, imádkoztunk. Ott a Nagyerdőben főleg Laci bácsi a beszélgetésekre, és az ismerkedésre hangolódott rá. Ahol sok információt, és némely személy még titkokat is osztott meg barátai között.

Azután egy rövid fagyalozáson voltunk, ahol a Tiszteletes úr meghívott mindenkit fagyira. Én nagyon először nem nagyon szerettem volna pénztárcaterhelő lenni, de azután Szilárd barátom óva intett tanácsával: Áron, ne félj a van-tól.

Azután emlékszem Mara néni még Marron kutyát is megetette a fagyalattal, a mi nagy örömünkre.

Végül pedig, mivel Debrecenben voltunk, így ki nem hagyhattuk a Debreceni Egyetem megtekintését. Én nem egyszer voltam már ott, de az a látvány mindenkinek tetszett, csak a tériszonyosainknak annyira nem. Ezért kicsit sajnálom, hogy kimaradtak abból a látványból, amit láttunk. Végül szintén kocsikkal jöttünk vissza, gazdag élményekkel telve.

Istennek hála, hogy minden rendben volt, és alig várom, hogy még több ilyen programot tudjak majd eltölteni ezzel a csodálatos közösséggel.

Baja Áron

BIBLIAÓRA MARÁVAL

2018. április 17.-én volt a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ bentlakó fiataljainak Mara néniel Bibliaórájuk, amit már nagyon vártak. Az előző órán megbeszéltük, hogy a fiataloknak készítsünk névtáblát, hogy megkönnyítsük a beszélgetés és megszólítást Mara néni számára, aki már az elmúlt alkalmak után nagyon sokuknak tudta a nevét.

A foglalkozás témája a gyengéd szeretet, és az egymásnak nyújtott segítő szeretet volt. A beszélgetés témájához kapcsolódóan felidéztek Jairus történetét, amelyet szerepjátszával adtak elő, amiben nagyon lelkesen szerepeltek Piroska, Iza,

Mariann, Erzsók, Kata, János.

A beszélgetés során a fiatalok nagyon aktívan vettek részt a foglalkozásban, a Mara néni kérdéseire ügyesen és pontosan adtak válaszokat. A válaszadók sorába még azok a fiatalok is beálltak, akik általában csendesek és hallgatók, mint például Gabicánk.

Beszélgettünk a fiatalokkal, hogy kinek mit jelentett a bibliaóra?

Krisztián szerint: ezt a történetet ismertem, Jézus feltámasztja a lányt.

Mariann azt mondta: Olyan jó érzés volt a szívemnél, éreztem, hogy melegség jár át. Máskor is hallgatok és énekelek református énekeket.

Erzsók szerint: érdekes volt a történet, és az óra.

Gabica: Mivel ő esténként is olvas a Bibliából, szemmel láthatóan meglepedett, amikor kérdést intéztem hozzá a múlt heti bibliaórával kapcsolatban.

Nagyon jó érzés volt látni nekem azt, hogy több mint egy héttel a bibliaóra után is kerekasztal beszélgetés bontakozott ki a fiatalokkal az elmúlt óra történetével kapcsolatosan, és szemmel láthatóan nekik is nagyon jó élményeket és emlékeket adott az együtt töltött óra.

Torma Anikó

MOZDULJ, SEGÍTS, SZERESS!

„NE CSAK SZÓVAL
SZERESSÜNK, HANEM
CSELEKEDJÜNK ÉS
VALÓSÁGOSAN.”
1JN 3,18

A PLAKÁTON SZEREPLŐ MÓZES HORVÁTH MINDEN SZERETETHÍDON RÉSZT VESZ.

10
éve

SZERETETHÍD

KÁRPÁT-MEDENCEI REFORMÁTUS ÖNKÉNTES NAPOK

2018. MÁJUS 25–26.

1358
jobbadni.hu

Jelentkezés:
WWW.SZERETETHID.HU

Információ: Somogyiné Gy. Mara

Kedves játék

Az örömteli olvasást szeretnénk egy kis játékos, kutató szemlélődéssel is gazdagítani. A cikkek között „elrejtettünk” egy olyan írást, amely eltér a megszokott református kegyességi irányzattól. Vajon melyik lehet a „kakuktktojás”? Megtalálják? Várjuk a helyes megoldást a hivatal címére, ahol a beküldők között egy rejtvényfejtő olvasót szeretnénk megajándékozni.

szerk.

Állandó alkalmaink

Vasárnap	09:00 Istentisztelet a középkerthi gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren (Húsvétől november végéig a templomban, egyébként a gyülekezeti teremben – Kálvin tér 19.) 16:30 Énekkari próba (gyülekezeti terem) 18:00 Esti Istentisztelet és/vagy tematikus alkalom (gyülekezeti terem)
Hétfő	15:00 Beteglátogatók bibliaórája (minden hónap első hétfő) (ifi terem) 18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkési hivatal)
Kedd	15:00 Asszonykör 17:00 Első kedden: Presbiteri bibliaóra (ifi terem) 18:00 Első kedden: Presbiteri gyűlés (ifi terem) 18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkési hivatal) 19:00 Második kedden: Jegyepároktatás (lelkési hivatal)
Szerda	10:00 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda 10:00 (ifi terem) 15:00 Középkerthi bibliaóra (Húsvétől november végéig a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) egyébként a Szociális Központban (Budai Nagy Antal u. 82.)
Csütörtök	10:00 Bibliaóra a Rákóczi úti idősek klubjában 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem) 18:00 Hit és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
Péntek	15:00 Szövetségek bibliaórája (ifi terem)
Szombat	17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

„Dicsérlek téged Uram, Istenem,
teljes szívemből,
és dicsőítem a Te nevedet örökké!”

Zsoltárok 86,12.